

Констатује се да су приступили оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Иван Кораћ, Синиша Филиповић и Драгутин Драгићевић, који су приведени из Окружног затвора у Београду, као и да је приступио и заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци оптужених, адвокат Шалић Миломир, за оптуженог Грујића и Драгићевића, адвокат Перковић Мирослав, за оптуженог Поповића и за адвоката Сташевић Слободана, уз сагласност оптуженог Филиповић Синише, те бранилац адвокат Ђорђевић Мирослав и адвокат Ђокић Драган.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете сада, добро. Колега?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пошто се ово суђење снима, имају транскрипти, а Ви не констатујете излазак оштећених, пошто наше присуство није нужно, ја само желим да једну ствар напоменем, а то је да сам био присутан јуче када је заменик тужиоца за ратне злочине дао предлог, када га је образложио, када сте Ви тражили додатна објашњења, када је он дао додатно објашњење и када сте Ви све то издиктирали у записник, дакле, у то време сам био присутан, па сам изашао накнадно, када је већ све завршено. То нема везе са судом, никакве, него хоћу да уђе у транскрипт, тај податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја увек констатујем, увек констатујем ко излази.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам да ли констатујете, али ја сам значи све време, али све време док је тужилац то образлагао и допунски и док сте Ви уносили, ја сам био у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наравно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да уђе у транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша у својству сведока Митровић Светислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Митровић, да ли је тако?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светислав?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Светислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Вукадин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукадин?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: 18.05.1965. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Село Гркиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гркиња?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, општина Гацин Хан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Неквалификовани радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени негде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен. Где живите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Гркињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том селу? Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком, Поповић Бранком, Славковић Драганом, Кораћ Иваном, Филиповић Синишом или Драгићевић Драгутином?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ни у сродству, ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде позвани ради саслушања у својству сведока. Као сведок сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Санкционисано је казном затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на неко питање изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуално кривичном гоњењу, Вас или Вашег блиског сродника, нисте дужни да одговарате, али само на та одређена питања. Ја ћу Вас сада позвати да положите заклетву, читањем тог текста ту испред Вас. Изволите.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Имате испред Вас неки папир са неким псеудонимима. Ако случајно будете имали потребу да та лица, да ли има ту нешто, неко «К», «Р»?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако будете имали потребу та лица да поменете, немојте име рећи, већ то слово које стоји уз име.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пред овим судом у току је поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против ових особа, чија имена сам Вам поменула, а наиме, Тужилаштво за ратне злочине ставља на терет овим лицима извршење овог кривичног дела, а наиме, ради се о догађајима на територији општине Зворник у пролеће 1992. године, па обзиром да је Ваше име више пута поменуто, односно уколико сте Ви то лице под надимком које се помиње, зато смо Вас и позвали, на предлог Тужилаштва, да се овде изјасните. Прво да нам кажете, да ли имате неки надимак или сте га имали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Имао сам га док је, док сам био тамо на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ратишту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то надимак?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишки? Да ли је био још неки Нишки тамо на ратишту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У то време које сте ми навели, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

Сведок Светислав Митровић, надимак Нишки, од оца Вукадина, рођен 18.50.1965. године у селу Гркиња, СО Гацин Хан, по професији неквалификовани радник, тренутно незапослен, живи у селу Гркиња, СО Гацин Хан, упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овде се ради о догађајима који су назначени као присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић, затим злочини у Дому културе Челопек и пољопривредном добру Економија и месту Циглана у Каракају, па да нам кажете, ако сте били на том ратишту, од када до када, у ком својству, зашто, по чијем позиву, по ком основу, коме сте припадали, шта сте радили и знате ли нешто о овим локацијама и догађајима на тим локацијама? Изволите.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пуно сте ми одједаред питања поставили, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почните отпочетка, да ли сте били, ако јесте, где сте дошли, како, са ким?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим око 04. априла да сам први пут дошао у Зворник под командом Жељка Ражнатовића-Аркана. Не могу да тврдим да је баш тај датум, могуће да је 03. или 05., али у томе, тада сам први пут дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долазите, одакле та идеја код Вас? Да ли сте били на неким ратиштима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам био припадник Српске добровољачке гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од задњи дан ослобађања Борова Насеља, мислим да је 19. новембар 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте учествовали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, тада сам дошао, први дан, већ је било завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Вуковар и Борово Насеље су већ заузеле српске снаге, када сам дошао и кажем Вам, после смо прешли по наређењу команданта Аркана, два, два или три вода људи, не могу тачно да се сетим, је дошло у Радаљску Бању. То је прекопута Зворника. Тамо смо били смештени пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, 03. или 04. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада долазите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то, шездесетак људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, тако, рецимо од 50 до 70.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико се сећам, 06. априла је извршен напад на Зворник и заузет је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то напао? Ко је учествовао у том нападу, да ли можете да нам кажете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Српска добровољачка гарда и територијалци. Било је вероватно и још неких војних формација, колико могу да се сетим, али њихово бројно стање, колико их је било и ко их је водио, то стварно не могу да Вам кажем, јер сам био обичан војник, па сам имао одређена задужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте учествовали Ви у том нападу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту била и ЈНА можда тада?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесу били, али колико се сећам, нису активно учествовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, то је био 06. април и даље шта се догађа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Затим смо ту остали, мислим до 08. априла, ако се не варам. Вратили смо се у Ердут и добио сам задатак да обезбеђујем кућу и породицу покојног Жељка Ражнатовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту у Београду. Ту сам био између 10 и 12 дана, или 10, 15, не знам тачно, одређени број дана и онда сам напустио гарду и отишао за Зворник самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без неке организације?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, без организације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када одлазите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, кажем Вам, значи ако је то био 08., негде 22., 23., 24. април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, долазите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Долазим у зграду, мислим да се зове «ТМОД» и тамо затичем Жућу, Марка Павловића и тако и територијалце који су ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та зграда?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је зграда у Каракају, ја не знам тачно како се зове, имала је неки надимак, али ми смо је знали под надимком «ТМОД».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Творница модне конфекције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то можда онај «Алхос»?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика «Алхос»?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Могуће, стварно сам заборавио како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је фабрика нека моде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да, шили су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Модне одеће?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Шили су тамо, шили су модну одећу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту смештено?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Уствари не знам, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају? Окрените се према већу.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да, у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли као фабрика изгледа или тада више не ради као фабрика? Шта је ту лоцирано?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не ради, не ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тада ту, шта је ту смештено када Ви долазите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, војска је била смештена углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро српска, него шта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спавају ту, живе, једу, шта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту бораве?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, били су и добровољци неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који добровољци, да ли сте Ви ту неке затекли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које формације, да ли се сећате, чије?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мислим да су они дошли преко Српске радикалне странке, али не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, био је извесни Перо Падобранац из Новог Сада, као и још један који је прилично старији од нас, па смо га звали Ћале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај Ћале?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Исто, такође из Новог Сада. Био је Жућо, њега сам тамо затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог Жућу знали од раније?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте га упознали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте дошли други пут?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Први пут сам га видео пре напада на Зворник, на, не знам,, десет, петнаест минута, тада сам га први пут видео, а први пут сам га упознао тај дан када сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још затичете од добровољаца?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од добровољаца, ту су Торо, Зокс и Пуфта, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То су људи из Краљева, добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то тако неки појединци или су то људи који неком припадају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја у том тренутку нисам знао да ли, а не бих хтео ни сада да се закунем, да ли неком припадају или су припадали, да ли су дошли самоиницијативно или су дошли по нечијем налогу или по нечијој команди или под нечијим покровитељством, да се тако изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само тројица из Краљева, ова тројица?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Био је још један, ако се не варам, али ја, Сима, Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто из Краљева?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Исто из Краљева и Ћеле из Чачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њега ту видите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затичете? А Ви сте потпуно сами дошли или са још неким?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, затичете и Марка Павловића, ко је тај човек? Да ли сте њега раније упознали или тада?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не тада први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут тог човека видите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сазнајете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Касније и командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не могу тачно, можда је и у том тренутку био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ту неко прима, негде распоређује, коме се јављате? Како то изгледа када долазите? Кома кажете, ја хоћу да будем добровољац?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, није ту било неког синхронизованог или неког организованог, не знам, дочека добровољаца или тако. Ја сам се обратио Жући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да и он је рекао да је постављен од некога за команданта специјалних јединица општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Специјалних јединица?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао, ко га је поставио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Специјалне јединица у оквиру чега?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У оквиру, сада ја не знам да ли је то територијална одбрана или, уствари, бригада није била формирана, то је ипак територијална одбрана, ако могу да будем прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже, ја сам командант специјалних јединица?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овај Ћеле, шта он каже, да ли сте са њим причали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он рекао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, сада, пазите, ја не знам прави његов статус. Он је био вероватно је и сада активни члан Српске радикалне странке и они су са нешто добровољаца из Београда, имали су неки скуп, да ли у Бубањ Потоку, где су се скупљали добровољци, дошао тамо у Зворник. Који је његов статус био, ја верујте ми, не знам, у оквиру Српске радикалне странке, како да кажем, значи не знам какав је статус био. Знам да се наметао као могући вођа неке формације, будуће, ако се буде формирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се формирала?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, није се формирала, зато што, ако тако могу да кажем, Жућо се отргао контроли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, прошло је неко време, не знам, рецимо, када се, почеле су гласине да круже да ће се формирати Зворничка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време када су те гласине почеле?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рецимо да је био почетак маја и да ће ту вероватно доћи активна војна лица из Војске Југославије који су родом из Републике Српске и да, када се формира та бригада, да старешине буду

школовани официри. Мислим да се то Жући није свидело или није тиме био задовољан, па је узео одређен број људи, отргао се команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате нека непосредна сазнања о томе, како се то манифестовало, то његово измицање контроли, како?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Знам да су покупили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, коме?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Жућа и некакви Симини четници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су покупили оружје?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, они су имали оружје. У Зворнику се у то време лако могло доћи до наоружања, а што преко неких канала, преко СДС, Српске демократске странке, што преко територијалне одбране, што преко Војске, мислим да је било, али мислим да су добили, сада немојте да ми замерите, јер не знам од кога су добили тај ултиматум или захтев, да се или ставе под команду или да предају наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које они имају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колика је та јединица, та Жућина?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У том тренутку, па мислим да је то била снаге једног вода, тридесетак људи, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели то, како то на терену изгледа, то да су се они отргли контроли? Да ли се то могло нешто видети у граду? Ту сте, боравите сада, од тог 23., 22.?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Када су добили тај рецимо ултиматум, да га назовем, да врате оружје или да се, они су покупили то своје наоружање и били су смештени у неким тамо, ако се не варам, акцијашким, раније од радних акција, у тим баракама, покупили су и на пар возила су отишли у мени непознатом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, то се десило тих дана, рецимо, почетком маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају значи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да се вратимо на тај почетак. Ви долазите, кажете, упознајете Марка Павловића, шта је он тада када Ви долазите? Како Вам га представљају, када се упознајете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ми смо се упознали на ходнику, али верујте ми да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали нешто о том човеку, да ли је он у цивилу, униформи, одакле је, шта је, шта ради ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Био је у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Марко Павловић и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже Марко Павловић?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, сви га зову Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки чин или нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам видео да је имао чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли закључујете да је он имао неки положај виши, нижи, какав?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, положај, положај који је по мени до формирања бригаде имао нешто, мислим, када се формирала бригада, мислим да после је територијална одбрана, рецимо симболично постојала или не знам тачно чиме су се бавили и шта су радили на терену, у борбама, сви територијалци су били мобилисани, који су били здраво способни и били су мобилисани у бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то формирана бригада?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам Вам рекао почетком маја, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формирана?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је отишла ЈНА?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко би знао и да ли је уопште била отишла. Ту је била једна тенковска чета, а друге војске се не сећам да је била, која је била активна ЈНА и која је остала у саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остала ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате некога од команданата те бригаде која се формира?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Команданата бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, те кажете, формира се почетком маја. Ко је први командант те бригаде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Први командант, потпуковник Благојевић, ако се не варам, да је први командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он дошао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То су датуми које ја стварно не бих могао да Вам кажем, јер ја сам 28. априла имао тешку саобраћајну несрећу у Нишу и био сам и у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада 28. априла?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Дозволите ми, сада ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте, слободно и брже ако можете, пошто се ово снима, ја ништа не диктирам, као што примећујете, значи Ваш ток излагања.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја само покушавам да што јасније кажем и да формулишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је само.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: После освајања Куле града, Куле изнад Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то учествовао, шта је ту било?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Учествовала је нека специјална јединица из Србије, односно Војске Југославије, добровољци, чета војне полиције и нешто територијалци, мислим, тако. Вод којем сам ја припадао је,

да тако кажем, заглавио у заседи муслиманске војске, тако да нисмо ни видели тог дана Кулу град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни видели?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисмо ни видели Кулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту Кулу горе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не рекосте нам, ком воду сте Ви припадали? Ви долазите и сада нисмо то разјаснили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Долазим и кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23. априла када се враћа, рекао је долази сам, немојте коментарисати.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У том тренутку више нисам био припадник странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада долазите, кажете, упознајете Жућу, Марку, коме се сада Ви стављате под команду?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Извињавам се, однела ме прича на другу страну, нисам завршио. Зато сам и напоменуо отрзање команди што се тиче Жуће. То се десило после Куле града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То за Жућу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да будем прецизнији, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Случајно сам наишао на неки састанак где су били пар људи из Државне безбедности Србије, ако се не варам и који су упозорили руководиоце града Зворника, што цивилне структуре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се одржава састанак?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Одржава се у овом «ТМОД»-у како га ја зovem.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли тог дана?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, не, након рекао сам Вам можда ме нисте чули, извињавам се, након ослобађања Куле града. Дакле, рецимо, не могу тачно датуме, али знам да је након Куле града. Било је опште расуло по Зворнику, крађе, пљачке, убијања, продавница, мислим друштвене и мислим да нико није могао или полиција није имала ауторитет да то спречи, ни војна, ни цивилна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду причате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Говорим о, рецимо, од 20. и неког, од рецимо 25. априла па до рецимо периода до 03., 04. маја. Мислим, схватићете, само да повежем и случајно сам се тамо нашао када су били пар људи из Државне безбедности, који су, претпостављам, дошли да неком нареде да се мора прекинути пљачке и овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете те људе? Да ли сте некога од њих познавали или чули имена?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Познавао сам, упознали смо се, Воју Јекића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: По причи да је био инспектор Државне безбедности Југославије, Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви присуствовали том састанку?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам случајно ушао и изашао, али сам чуо о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још ту на састанку?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: На састанку псеудоним «К», председник општине Брано Грујић, Марко Павловић и ако се не варам, Ђеле, мислим да јесте. Мислим да се наредба односила да се паравојне формације морају расформирати и да се мора увести ред. Сада се вежем на ово Жућино, тако се отргао. Е сада да ли је дошло од полиције, од председника општине, од команданта територијалне одбране, ја стварно не знам, ко је њему захтев уручио и какав је био захтев, да преда оружје или да се стави под команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после овог састанка уследило?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да. Он то, кажем, није прихватио, а ја сам се, да тако кажем, ставио под команду тада већ, пазите ја стварно не знам који је датум када је формирана бригада, па да Вам растумачим да ли је то била територијална одбрана или је била бригада и командант те специјалне јединице из Србије, ја бих замолио да не поменем његово име. Па, добро, Мићо Ступар, потпуковник по чину, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја уопште не разумем о ком периоду сада говорите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Говорим опет Вам понављам од рецимо 25. априла до 03., 04. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду? А добро, нисмо чули коме припадате када долазите у «Алхос» тада, где се распоређујете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У том тренутку припадам тој Жућиној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте под Жућом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, до тренутка када се он отргао команди. Ја се стварно извињавам ако нисам био јасан, баш се трудим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих покушала да видим, значи Ви сте били у Жућиној јединици?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана после пада Кула града?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: После пада Куле града, да кажем, дан, два, три, јер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер стварно не знам, јер имао сам, исти дан када су ту Кулу град освојили, српске снаге заузеле, смо имали неке рањене и повређене и мртвог једног, он је погинуо, сам пошто смо били у окружењу, полуокружењу, потрчао да, наилазили су територијалци, али је постојала опасност да не почну да пуцају по нама, мислећи да смо ми Бошњаци, Муслимани и неко је морао, били смо сабијени у некој викендици, пуцало је са свих страна и неко је морао да отрчи до тих наших територијалаца да им каже да су то ту Срби, а шта знам, 150 метара одатле, Муслимани и истрчавањем из те викендице, биле су једне велике степенице, па шкарпа, па бетонска, нон стоп смо били под снајперском ватром, тако да сам ту морао да претрчим и при скоку са те шкарпе, сам пао и исчашио сам лево колена. Када се завршила акција, био сам психички истрошен од те силне

пуцњаве по нама и ово и мислим дуже време кући нисам био и замолио сам некога од добровољаца, сада стварно верујте ми не могу да се сетим, то су долазили, одлазили, да ми да неки ауто да одем до Ниша на пар дана, јер ме и нога боли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили ауто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам добио, ауто је припадало неком Муслиману, а дали су ми на папиру из полиције да могу да се са њиме, 48 сати да одем до Ниша и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био ауто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: «Форд» неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте отишли у Ниш?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам и те ноћи направио сам тешку саобраћајну несрећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. априла?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, на ноћ, значи у 1 сат ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дуго сте кући?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Две ноћи и мислим два дана сам провео у болници у Нишу и био сам јако повређен. Уво ми је висило, на мало се нешто држало, баш је била тешка саобраћајна несрећа. Дошли су по мене, ја сам позвао да дођу по мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте звали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сада не могу тачно да се сетим кога сам позвао, да ли у команди, да ли од неког од добровољаца, вероватно Жућу да сам звао да пошаље некога по мене и дошао је један дечко из Малог Зворника. Мислим да се зове Саша и још је неко са њим био, још један момак који му је правио друштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се враћате у Зворник?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Враћам се у Зворник, после два дана и две ноћи, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то сада већ мај месец?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рецимо да је мај, рецимо да је 01. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Враћате се у град и шта сада, коме сада припадате, шта радите даље?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Још сам дан или два под, фактички под командом Жуће, док не сазнајемо да ће се, да су стигле наредбе да се добровољци или разоружају или ставе под команду. Али због мог владања или слушања наредби, мислим не знам да тачно разлучим, потпуковник Мићо Ступар је дао своја возила да одвезу добровољце ко је хтео да се врати својим кућама, а питао је, хоће ли неко можда у професионалну војску. Ја сам му рекао да ја хоћу и оставио ме да, то је усмено, као уговорили да дођем ту, мислим да је у Панчеву та касарна, неко време да прођем на обуку и да ме унапреде у чин водника и да потпишем вероватно професионални уговор, не знам како је ишло. Негде се то касније у неком потпуковник је отишао и то је тако остало и није се ни остварило. Дошли смо до овога, до, до раздвајања са Жућом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то догађа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То се догодило негде, рецимо, 03., 04. маја, стварно се не могу сетити. У међувремену се, мислим да је већ била или се формирала или да је већ била формирана бригада. Ту сам се, да тако кажем, онако имао сам баш дуго времена сам носио преко главе чалму ону, па нисам, да се тако изразим, био ни за шта, вероватно не знам, десетак, петнаестак дана, али сам ту био у, или поред некога од команданата, мислим, не поред, долазио сам код њих у канцеларије, излазио, малтене нису ме, разумете, терали одатле, нисам био непожељан, а опет нисам имао никакву функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о којим командантима говорите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, сада говорим о официрима, јер се стварно не сећам да ли је била формирана бригада и да ли је потпуковник, Благојевић био први командант бригаде или је то био Босанчић, потпуковник. Сада не знам, они су се измењали неколико њих за неколико месеци. Знам да сам у то време ме је замолио председник општине Брано Грујић, он човек има кућу на Шћемлији, то је један део Зворника, Нишки, молим те, тамо је опште шенлучење, људи превише пију, превише пуцају, нико никога, можеш ли да одеш да, ето, пошто си Арканов борац, да, овај, евентуално спроведеш неку дисциплину, рекох покушаћу. И ја сам отишао и тамо сам затекао пар њих пијаних и наредио сам двојици да се скину голи и да их проведемо кроз ту Шћемлију, како би били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та Шћемлија?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је изнад, насеље је изнад Зворника, састављено са Зворником у брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неки мештани или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мештани, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су ти радили мештани?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, описјали су се нон стоп, пуцали су, шенлучили, тако, никога нису слушали и рушили су ауторитет тим командирима локалних чета из тог села. Мислим да је тамо био учитељ, неки човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте им рекли, да се скину голи и шта да раде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И протерали смо их кроз село, кроз то насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ви, Ви и ко још?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, било је, мислим да се овај, био је Стојан Пиварски и можда неко од територијалаца из села Челопека, али сада се стварно не могу сетити. На изненађење, то је по мом мишљењу уродило плодом. Већ од сутрадан је престало и шенлучење и пуцање, неконтролисано и командири чета су имали, имали контролу, да тако кажем, над тим својим четама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је дошао на ту идеју да се то тако баш уради? Да ли сте упознали Брану? Какав Вам је метод био да их утерате у ред?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, Брано ми то није рекао човек, нити ми је сугерисао. Мени је то ваљда од или сам негде прочитао, као стари српски обичај. Знам да је код Жељка Ражнатовића било двадесетпет тојага по дебелом месу за рецимо крађу, тога се сећам. Знам да је у Борову Селу био

ухваћен један припадник Српске добровољачке гарде и био је везан и добио је двадесетпет по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, значи и даље причамо мај?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Након тога сам на молбу Бране Грујића, опет понављам да човек ми није наредио или није ме ни молио да то радим, али ме замолио да покушам да спроведем дисциплину и још да је било, немогуће људе, поготову на првој линији додира са муслиманским селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то села?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Малешић, Бошковићи, Петковци, Кисељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада под чијом командом у то време?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У то време се већ може рећи да, нисам ни под чијом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Жућа, шта је са њим?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Жућа, понављам се, отргао контроли. Ја се извињавам, датуме стварно се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остаје ту на терену или иде негде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту је негде на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његови људи, његова јединица?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Његови људи и његова јединица су ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли напуштају, ми смо овде чули да?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Они напуштају ове бараче и ако се не варам, одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сада ја не знам како се то село зове, према селу Кисељаку, али опет нисам сигуран. Тамо су провели одређено време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не одлазе са подручја за Србију?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Са подручја Зворника не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остају ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, остају ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па мислим да је било претњи усмених, како, верујем да није био задовољан својим статусом, те да ће убити овога, те онога, али срећом се није то догодило, од Срба причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте Ви на територији Зворника?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Остао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: До крајем, опет се не могу тачно сетити, али мислим да је крај новембра 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз сте ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, ту сам као регуларни припадник Војске Републике Српске, одјавио сам се из Србије, регуларно сам се пријавио у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се пријавили у Војску Републике Српске?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пријавио сам се 1992. на јесен, е сада ко би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да мало убрзамо ако може и да сузимо ову нашу тему, значи оптужнице. У мају, јуну, јулу, шта сте, чији сте, шта радите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Рецимо до, у мају, јуну и јулу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Се може рећи да сам припадник регуларне Војске Републике Српске и као помоћник команданта Првог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега? Првог батаљона, чега?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: За ред и дисциплину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први батаљон, чега, које војске?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Зворничке бригаде, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте помоћник команданта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је командант?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Командант је Милутин, Миладин или Милутин Мијатовић, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Први пут сада за то име чујемо. Ми смо овде чули да је Благојевић први командант.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригаде да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Али ја говорим о батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви о батаљону причате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је тада у бригади, командант бригаде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је Босанчић, Босанчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то после Благојевића причате или пре?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сада ћу Вам рећи. 01. августа, ја се извињавам што овако дуго, али стварно, не знам другачији начин да Вам формулишем да буде свима што јасније, од 01. августа 1992., да 1992., ја и људи под мојом командом, њих десетак смо дошли из ноћног извињања. Наиме, изнад села Челопека постоји једно мало село, муслиманско, не знам како се зове и стално је одатле неко пуцао на српске куће које су у додиру са тим и замолили су нас сељаци, ти мештани, да поставимо ноћу заседу да видимо да ли ће неко да тада пуца. Ништа се није десило те ноћи, вратили смо се ујутру, да попијемо кафу код Драгић Николе у Каракају и видели смо да некаква специјална полиција Војске Републике Српске хапси све редом и добровољце и територијалце и тако ухапсише и мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. августа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: 01. августа и осам дана сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било, где сте ухапшени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте физички, у ком објекту, где сте тада?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Дошли смо из ноћног извиђања. Пресвукли смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте спавали тада?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У згради некој?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, у стамбеној. Била је ја мислим тамо нека комисија која је додељивала те привремене станове, да може ту да се станује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ухапшен, Ви и?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја и било нас је укупно преко осамдесет, ако се не варам. Осам дана смо провели тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо, где тамо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Бијељини, извињавам се, одвели су нас у Бијељину у затвор тамо и тамо смо провели осам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У затвор?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, затвор, притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то војна полиција или цивилна, ко Вас је ухапсио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је то, нешто активни полицајци, нешто резерва. Показали су нас медијски да смо наводно сви паравојници, да смо, мислим се отргли команди, тако, мислим и на томе се завршило. Мислим да се радило то о медијима, сада исто из мог угла и на томе се и завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још од ових ухапшен? Да ли је ухапшен тај Жућа или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, Жућа је био ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његови из јединице, да ли је неко ухапшен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Његови су, уствари, највише били и та акција је због њега била, а ми смо ту као некаква колателарна штета, јер ја сам и под командом и нас десетак људи колико смо били, били смо смештени у Петковцима у селу, значи нисмо имали додира са Зворником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ухапшен тај Пиварски, помињали сте Пиварског?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је ухапшен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, ухапшен је, не сећам се где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тог 01. августа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да. Преко осамдесет, ако се не варам, нас смо ухапшени, али је међу тих осамдесет било и произвољно тридесетак људи одатле који су, рецимо, који су ухапшени, храну су возили људи, прошли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте сазнали у Бијељини док сте били, зашто сте ухапшени, да ли сте испитивани, шта је било?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верујте ми да ни дан-данас, постављали су ми питања неки инспектори, те ко украде ово, ко украде оно, ако ми верујете да и дан-данас само једно видим, само да је у питању била

медијска кампања. Наводно су Хрвати своје паравојне те формације разоружавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ко украде, неке крађе су Вам стављене на терет?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не мени, не мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, свима, некоме?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Питали су за неку пумпу на Дивичу, мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се говорило о неким ратним злочинима, о малтретирању, злостављању људи у затворима, у логорима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико се сећам, нико нас о томе ништа није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро. Хајде да се вратимо, ја покушавам.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја покушавам, Ви сте ме питали, да ли је командант био Босанчић и сада ја хоћу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас ја питала, то сте Ви рекли, Босанчића ја нисам поменула, Ви сте га поменули, добро. И ко Вам је тада командант, 01. августа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: 01. августа ми је командант батаљона Миладин Мијатовић или Миладин, јесте, а командант бригаде Босанчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а пре 01. августа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И пре 01. августа ми је командант бригаде Милутин Мијатовић, а командант, командант батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када је то, од када је то тако? Када сте Ви постављени за помоћника командира Првог батаљона, да ли то знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Гледајте, наредба је требала да се откуца и у то време поручник Ацо Секанић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У време, рецимо, крајем маја или почетком јуна, ми је рекао једном приликом, Нишки, немој да бринеш, треба да само откуцамо наредбу, али никако да стигнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам постављен за помоћника команданта Првог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Ацо Секанић, тај поручник?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је активно војно лице, у тадашње време поручник у чину, припадник бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да он ради у штабу ТО, да је радио, да ли то знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је радио, виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? Где је било његово радно место, тог Аце Секанића?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда у почетку, али касније је било у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пазите, ја не могу стварно датуме, вероватно када се формирала бригада, јер он је активно војно лице. Мислим он резонски је да пређе у бригаду, пошто је активно војно лице, да не буде у

територијалну одбрану, мислим колико се ја разумем у то и знам да је обављао у бригади послове командира извиђачког вода и ако се не варам, позадина или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта радите Ви у мају, јуну, јулу, које имате задатке, ко Вам даје задатке, ко Вам издаје наређења, у каквим акцијама учествујете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Наређења, углавном учествујемо у чишћењу терена, у постављању заседа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, идете на терен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дружите са овима, Пиварски, Зокс, Торо, Челе? Да ли их виђате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пиварски је се приклонио команди, такође као и ја и мислим да је он отишао, да не бисмо били не знам заједно и рушили рецимо ауторитет један другоме, Пиварски је отишао у Дрињачу у Други батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рецимо, почетком маја када сам ја отприлике отишао у Петковце. Виђамо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приклонио се команди, којој команди?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Другом батаљону. Ако се добро сећам, командант Драган Готовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог батаљона?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли га виђате, да ли учествујете у неким операцијама са Пиварским у мају, јуну, јулу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У операцијама учествовали смо, али то се још може рећи да смо били под Жућином командом, на Црном врху, поставили смо једну заседу и вратили се и то је мислим било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, кажем Вам, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То радите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, са, помажем команданту Првог батаљона да заведе дисциплину и да, рецимо, ако ме пошаље да прегледам неки терен негде, да ли има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви смештени, мај, јуни, јули, где спавате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Углавном у Петковцима у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, пребацили смо били кревете смо наместили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада били ожењени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам се оженио, верујте ми не могу датум тачно да се сетим, око 25. маја рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја, тамо у Зворнику?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са супругом живели или не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Зависило је од акције. Некада сам био ту у Зворнику, некада сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је она живела?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Она је живела у том стану који су нам доделили на привремено коришћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имали сте и додељен стан и у тој школи, сте живели у Петковцима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У школи је била учионица и ту смо били смештени сви ти војници, нас десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имали сте и овај стан у коме супруга живи, у граду?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се вратимо на ове оптужене. Поменули сте Торо, Зокс, шта, да ли се виђате са тим људима, мај, јуни, јули?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Виђали смо се и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите када, колико пута, у којим приликама и где?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, углавном виђали смо се по Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се дружили са тим људима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Са Тором јесмо се дружили, а сада да кажем, са свима сам био у добрим односима, али, пошто су нам супруге из Борова Насеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И његова и Ваша?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, смо се вероватно виђали више него са осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте ишли са Тором у неке акције?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекао сам на Црном врху у акцији да смо били и не сећам се друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по граду?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: По граду, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да су постојали неки затвори за Муслимане у граду, мај, јуни, јули, локације сам Вам прочитала? Да ли треба да поновим из оптужнице, Дом културе Челопек, Економија, Циглана у Каракају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да ли сте били тамо, ако јесте, са ким сте били?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У овој Циглани сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у ком периоду?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У то време су били, док су били ти затвореници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који затвореници?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих затворио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја нисам и верујте ми да не знам ко их је, чувала их је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога од војне полиције ко их је чувао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: По имену не, а нажалост ни по надимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где их је чувала војна полиција?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Зворнику Циглана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду или у Каракају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Каракају, у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам све испричајте о томе, шта знате, када сте први пут сазнали да ту има?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Знам да је било тамо заробљено неколико Муслимана, сада, затворено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, отприлике?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам тачно, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви сазнајете то да су они ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не знам први пут када, али сам знао дуже време да их има ту, не знам тачно први дан када сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте их Ви, да ли сте ишли тамо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, јесам, јесам виђао сам затворене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте ишли, којим послом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Повремено сам узимао службени ауто од директора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Циглане?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, мислим једном или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то ауто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: «Лада Самара», мислим једном приликом да је била, али можда је други пут био «Пежо», али се опет не сећам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај директор, да ли се сећате имена?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Директор Миша се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте узимали ауто од њега, ко Вам је то дозволио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, он ми је дозволио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, одакле од њега да узмете ауто, то Вас питам?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, пазите, мањкала су аута за поједине одласке на терену и тако. Некада се узимало од «Хладњаче», некада се узимало од «Глинице» фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да од њега узмете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја стварно не могу да се сетим ко ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тога да идете од њега да узмете ауто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, можда ја директно нисам ни отишао, ако ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не разумем Вас. Како долази до тога да одете до човека Мише, да ли знате тог Мишу, да ли Вас неко шаље, неки Ваш командант?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Упознао сам га на почетку још ратишта, на почетку, овај, када сам као самосталан дошао, упознао сам га у овом «ТМОД»-у, знам да се човек представио да је он директор «Циглане» и, а сада на чији предлог и како смо дошли до тога да узмем баш од њега ауто, ја сам узимао и од других, и из «Хладњаче» сам узимао пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас неко упути и каже, имате тамо ауто, неки Ваш надређени или Ви сами одлучите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, мислим да је било правило да се пита, једна фирма да ли има слободан ауто, па када нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије правило, ко је успоставио то правило?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, углавном сви, не знам, директори предузећа да ли су одређена средства на располагање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, колико пута Ви идете да узмете тај ауто од Мише?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рецимо пар пута сам узео ауто и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То дођете тамо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Циглану и узмете ауто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И узмем ауто и одем и вратим ауто, сада. Ако се ишло преко зиме за Србију, онда се писао путни налог, а ако не, мислим да се није писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, у тим навратима када идете по ауто, шта тамо затичете, шта се тамо дешава? Који су то људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Били су Муслимани затворени, не знам тачан број. Знам да је 12 њих било заробљено који су ухапшени иза наше линије одбране у селу Китовница и били су тешко наоружани. Када кажем тешко, мислим нису имали, имали су митраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су заробљени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Или крајем априла или почетком маја, ја Вам ово стварно не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је заробио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим територијалци и да су их неке предали, мислим, од тих људи, житељи тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Они су их вероватно неке предали, ко их је довео у «Нови извор», у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директно са заробљавања?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то рекао, ову информацију за дванаест из села људи, како знате ту информацију?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од некога смо чули, или од тих чувара из полиције, од некога смо чули да су ти. Они су, овај, на крају свеједно и побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Побегли, њих дванаест?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих дванаест?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су побегли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То Вам не могу рећи датум, рецимо да су, рецимо, средином маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту са Циглане?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, онесвестили су чувара, ударили га нечим и побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то рекао да су побегли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, опет су се чуле гласине, или по Зворнику или на овој линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке надлежности у односу на те заробљене ту људе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, никакве?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта још раде ти људи ту, да ли сазнајете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Стално су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су они ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја верујте не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Радили су на Циглани, правили цигле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли су излазили са Циглане, неким поводом, неким послом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је чувао, кажете војна полиција?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома припада та војна полиција?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, у почетку територијалној одбрани, касније бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали ту некога од ових наших оптужених, ту на Циглани?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Били су повремено Торо и овај и Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Зокс?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И он, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи повремено? Да ли то значи да сте Ви стално па виђате њих повремено или како?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не, не знам, када прођем, ту се пролазило, једном дневно или једном у два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте стално ту пролазили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па то је поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Прођем и рецимо, или се виде од пута или се не виде и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они та војна полиција о којој причате, да чувају те људе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то друга полиција? Ко чува, шта они раде ту, Торо, Пуфта, Зокс?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту и неки радници Циглане који нису заробљени да раде, неки портири или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верујте да, могуће да је било, али, ко би сада у то улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су одевени Торо, Зокс, Пуфта, када их виђате ту када прођете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У војничкој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која, каква је, једнобојна, маскирна?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне зелене?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају беле опасаче или немају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је једини имао Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су ти други војни полицајци? Да ли сте свратили некада када су они ту да попричате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам свратио једном приликом, пролазио сам ту и видео сам да неки војни полицајац је малтретирао овог једног затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни полицајац?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, мислим да га је шамарао, ударао, тако нешто и у пролазу сам, знам да сам стао и да сам ја ошамарио тог војног полицајца и да сам онда изашао и отишао. Али са тим полицајцима ја бих из виђења, рецимо, препознао, али не знам ни како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то тако шамарате војног полицајца, да ли сте Ви изнад војне полиције?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него како? Да ли је то тамо ко стигне шамара или како то? Шта Вам каже када Ви њега ошамарите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ништа није рекао, онако се, шта знам, није се успротивио, ја више нисам насртао на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је насртао на овог заробљеника?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је престао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, престао је, престао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у униформи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је ту убијен неки човек на Циглани у јуну месецу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам о томе испричајте, шта знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Чуо сам да је неки заробљеник убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога, када, под којим околностима, шта знате о томе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Под околностима под којима је убијен, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Али, опет кажем, чуле су се гласине од некога, наводно да је то Пуфта урадио, али ја, нити сам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то чују гласине, где?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, или се чују на првој линији, или се чују у контакту са људима или на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то урадио Пуфта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, то је тако било по причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, шта кажу, како га је убио? Да ли сте нешто ближе чули о том убиству?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је прича била да га је заклао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте попричали о томе са овим Тором, Зоксом, које ту виђате када прођете повремено, о том убиству?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сећам се да ли смо о томе причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли сте чули да су ту упадали неки људи да малтретирају те, неке ту домаће мештане?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И то не знам, верујте ми, да ли се дешавало, можда се дешавало, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су ти људи затвореници извођени неким камионима? Јуче нам је био један сведок, возач, који каже, они су извођени камионима по Зворнику и по селима и нешто прикупљали, неку робу, материјал, нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто знате о функционисању те Циглане?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Толико углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за пољопривредно добро Економија?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам о томе реците шта знате.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Тамо је такође, ако се не варам, пар људи било затворено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, такође то је вероватно почетак маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ту затвори те људе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су затворени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, чује се, знате, прича, има ту заробљених пар њих или не знам један, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то прича?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, кажем Вам, стално се буде у контакту са људима. Ја верујте ми да стварно не могу да се сетим ко ми је то рекао и од кога сам то чуо. Од неког сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека општепозната чињеница или нека тајна да су ти људи заробљени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је то била општепозната чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ту заробљени људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одосте ли Ви некада тамо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Једном приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, како, шта сте затекли и како сте отишли, да ли сте са неким или сами, по нечијем наређењу или самоиницијативно?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Неко ме је од њих одвео, сада не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих њих?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од, да ли је био Пуфта или Сава, не знам, рекао је, овде има Муслиман из Јање који је превозио бетон миксером за село, Засеок, муслиманско село, да би тим бетоном правили бункер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме тај Пуфта и Сава припадају? Чији су они војници?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верујте ми да у том тренутку, мислим да нису припадали ниједној формацији. За Тора нисам сигуран, а за Пуфту и Саву верујем да нису припадали ниједној формацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде спискове платне да су они у јединици Пиварског, Јанковић Дарко и тако неки?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је припадао Пиварском од тих које познајете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Зокс је припадао, али сада га Ви нисте поменули, поменули сте Саву и Пуфту и зато ја нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Торо, коме је он припадао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја Торов статус, верујте ми и дан-данас не знам који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био неки командант или обичан војник?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: По њега су долазили, сећам се једном приликом, када су дошли неки људи у оделима, да, отишли су негде, то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали некада са Пиварским, Тору?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неки однос подређени, надређени или су њих двојица?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не бих тачно могао да формулишем тај однос. Мислим да није било подређеног и надређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на тај миксер, бункер и шта онда? Кажу Пуфта и Сава, има тај из Јања?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја не могу да тврдим да су ми они баш рекли, претпостављам да су ми они, а Петковци су село које се граничи са Засеоком. Требали смо, мислим да нападнемо то село, ако се не варам и ушли смо унутра да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У ову Економију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, вас тројица?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, био је, ја и Сава, сада да ли је био Пуфта, ја се стварно не могу сетити тачно или је био Зокс или је био неко од територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа, где то улазите, какав је то простор?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, то је мислим тамо једна ливада велика, има неких зграда са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то уз пут или даље од пута?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, близу пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту је то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је између Каракаја и Челопека, може да се каже да је у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају? Да ли су то неке приземне зграде или шта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Приземне, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сада Ви улазите, у зграду или у тај плац?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, улазимо у двориште и неко је сада ту од чувара, то су старији људи чували, колико могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то чува? Да ли су то неки униформисани људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, униформисани резервисти, старији људи, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервисти, чега, полиције, војске?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске? А какве су те униформе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да су биле оне старе чојане једнобојне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Зелене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелене?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: СМБ, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да су резервни полицајци ти што су чували из тих околних села?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Могуће, ја сам тада један једини пут ушао и никада више и не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, улазите у двориште и шта видите, затичете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Знам да смо тог затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисмо још ушли, улазите у двориште?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У двориште смо ушли и рецимо, замолили смо те чуваре да нам отворе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то замолили? Да ли су ти људи под кључем?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви замолите и они Вам откључају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И знам да смо га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта затичете када се врата отварају, колико људи, један тај?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Није био само један, било је још пар њих, али не могу да се сетим стварно, верујте ми, можда још један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та просторија, опишите нам мало ту просторију?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Како, рецимо овако, шест са четири, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки намештај, да ли има светло, да ли има кревета?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Тога не могу да се сетим, вероватно да није било кревета, али не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ти људи смештени, како то изгледа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам стварно, могуће да су биле неке вреће за спавање или не знам, слама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико њих ту затичете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пар је било, није био сам, значи био је још један, двојица, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви улазите и сада видите пар људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам дошао до врата, вероватно нисам ни улазио унутра да сада то погледам шта је унутра и њега смо извели да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сазнајете да је то он? Како знате да је тај, ако их има пар?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, чувари су, чувари су њега извели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали име његово?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нисам знао име, али су рекли, то је човек из Јање који је возио миксер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви питали да Вам покажу тог човека или су они самоиницијативно баш њега извели?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, не. Од ових момака који ми је рекао да је тамо, ја нисам знао да има такав човек ухапшен, од тих људи који ми је рекао да има ухапшен Муслиман који је возио бетон за бункере и онда је нечија идеја била, ајде да га видимо. Ја нећу да кажем да није моја, али стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто да га гледате, у ком својству и по ком основу да га гледате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да бисмо, моја је намера била да га испитам, где су, у ком делу села је истоварао бетон, где су направљени бункери, јер смо, кажем Вам, имали план, имали у плану да нападнемо то село, бригада, не ја или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш надређени упознат са тим Вашим планом да га испитате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Није. Није, то се десило одједаред. То смо се вероватно негде срели, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то требало Ви да пријавите ако је требало уопште некоме?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, вероватно команданту батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то испитујете? Да ли сте Ви неки истражни орган или полицајац, шта сте Ви?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, која су Ваша овлашћења да испитујете? Ко Вам даје овлашћење да испитујете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? Добро, улазите и сада они изводе и даље шта радите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Изводе га и увели смо га у другу једну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тог?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да и почели смо да, почео сам ја да га испитујем и вероватно у неком тренутку док сам се окренуо, он је почео да бежи кроз врата и кроз ливаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У том бежању смо нас неколико запуцали за њим. Сава је потрчао за њим и како је трчао, он му се приближавао, у међувремену је мислим овај Муслиман пао, да се саплео. Доласком до њега, пуцао је у њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Човек је остао мртав. Толико о Економији могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао тај човек?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај Сава из Краљева?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је ту било, кажете, одједном кажете, запуцали смо, Ви, Сава и ко још?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Био је Пуфта, били су и чувари, један, двојица, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, човек мртав и даље? Шта се предузима после тога? Да ли обавештавате Вашег надређеног?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам га обавестио, чувари су остали да тело уклоне или да га закопају, не сећам се више како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви када овај пуца, Сава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам стајао на ливади, удаљен рецимо 150 метара од тог човека, бегунца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неки пут ишли на Економију?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, никада више, ни пре тога, ни после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада у Дом културе Челопек?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам, два пута, први пут можда још на почетку када су били смештени извиђачи при артиљерији су били смештени једно време тамо код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који то извиђачи, српске војске?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас, када су били затворени Муслимани, у Дому културе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Једном сам ушао из радозналости и изашао, нисам се уопште задржавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами или са неким?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ушли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: На врата, само сам хтео да бацим поглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сада стварно не бих могао да се сетимк тачно, датуме, када је то било, крајем маја или почетком јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да су ту људи затворени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, чуло се, чуло се и да је Репић тамо стално улази и да убија, да масакрира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога се то чује?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Опет Вам кажем, на улици, значи од, не знам, у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Репић улази, убија, масакрира?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога Ви улазите да видите из радозналости, после тих гласина?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда није било после тих гласина, али када сам чуо да су тамо, ушао сам, ту су била пар војна полицајца, бацио сам поглед, изашао сам и вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били закључани?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ушли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Откључали су полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Ваш захтев?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пре би се рекло на моју молбу, ако је било закључано, али опет не могу одговорно да тврдим да ли је било уопште закључано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте Ви ушли, шта сте затекли ту, како то изгледа унутра?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, било је много људи, поседали, неки су седели, неки су спавали, неки су стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чему седе, на чему спавају? Да ли има намештаја унутра?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Није било намештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су доле на поду или где?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, ако су спавали, они су спавали или на поду или на оној позорници, ако се не варам, да је има тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте се задржали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, колико се сећам, не дуже од не знам пола минута, бацио сам поглед и изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто попричали са њима или само видели?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада улазили са Тором можда, са Зоксом, са Пуфтом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су они улазили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам чуо, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте причали са њима нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, па то су већ времена где се ми полако, све више и више удаљавамо. Ја сам више у Петковце и стално има или неке акције или тако да сам их све мање и мање виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Торо да је ушао једном приликом у Дом са Вама и још петнаест, двадесет територијалаца, да сте и Ви били, када су тражили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја моја два детета имам кући, да их живе не затекнем ако сам ја ту ушао са Тором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Каже Торо да је рекао Нишком и Пиварском да су се стражари из Дома жалили да Пуфта ту ради свашта. Да ли Вам је причао нешто Торо о томе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Децидирано тврдим да никада у Челопек нисам ушао, ни са Тором, ни са Пуфтом. Да ли је се Торо то некада мени пожалио, 99% сам сигуран да није, али оставићу 1% да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша супруга радила на Циглани?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Била је, рецимо, неколико дана и да је била, пошто смо се узели, да ја ту остајем као војно лице, а да јој нађемо посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било да се њој нађе посао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, то је било пре, само тренутак да се сетим, не могу да, ја не могу стварно да се сетим датума када је то и како је било. Она је тамо радила дан или два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Торина жена, да ли је радила?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко би се сетио, могуће, да, јесте, јесте, али, они су отишли, ако се не варам, за Краљево, не могу да се сетим тачно. Углавном знам да је било врло кратко време и једна и друга, да не знам, пар дана и отишле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Торо овде нама каже да сте Ви њему претпостављени, Ви и Пиварски и каже у јуну када је ишао у акције, Ви и Пиварски сте од њега тражили да повремено иде у неке акције и тако, док је

он шеф обезбеђења на Циглани. Да ли Ви знате да је он био шеф обезбеђења, да га је тај директор Миша ту запослио као шефа, да га је звао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја не знам да ли га је запослио, али једном приликом ме је Миша замолио да покушам да утичем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: На Тора и Пуфту да не улазе више у Циглану, јер људи не могу нормално да раде и да функционишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је мислио на заробљенике или је мислио на раднике фирме, ја сада не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком смислу им онемогућавају нормално функционисање, шта каже Миша? Шта је рекао, због чега Вас моли да их молите да не улазе више, да не долазе, шта каже Миша?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, верујем да није могао да контролише фирму или да ради од њих, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам се то жалио Миша?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То ми се жалио после, после приче коју сам чуо да је Пуфта заклао тог Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су ту криви Торо и Зокс?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, али ја сам једном скренуо Тору, кажем, шта ћете тамо.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Сведок није поменуо Зокса него Пуфту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфту, извињавам се, извините, да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Извињавам се, не ради се о Зоксу, ради се о Пуфти, а знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли на почетку, да је замолио да Тора и Пуфта не долазе више?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И Сава, да не долазе и ја сам Тори једном напоменуо само, он је рекао да он тамо више ни не улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли Тори?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекао сам му да би требао да повуче, да се повуку отуда, да не буду, Миша ме замолио, он ми рекао да он тамо ни нема, мислим, колико се сећам, да ни нема намеру више да улази, а за Пуфту и Саву, да они нису под његовом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате ово да нам и тај директор Миша Јовић каже да је он запослио и ангажовао управо Тору да буде шеф обезбеђења и да је Торо ту радио, каже, да му је то било радно место, да је добијао плату од Циглане и све?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верујте ми можда, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У том тренутку не, а и касније, а и сада први пут чујем, могуће да је примао плату и да је био на неком платном списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада у ово обданиште у Зворнику? Да ли је ту неко био смештен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, у Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У обданишту су били смештени, у почетку, значи после ослобађања Зворника, из Вуковара добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био и овај Торо у обданишту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не, тамо су били добровољци из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вуковара?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, седам, осам мушараца, седам, осам жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Торо, док је био кући у Краљеву, каже напустио је Зворник 16. маја, отишао у Краљево на три недеље и тамо негде каже почетком јуна или крајем маја, враћа се у Зворник, каже, на позив Нишког и каже, Ви сте га питали, да ли хоће да се запосли, рекли сте му да ова Светлана ради као секретарица на Циглани, да је директор Миша Јовић, да сте му рекли да би он могао да буде шеф обезбеђења и да је онда он тада одбио, али је после ипак прихватио и крајем маја дошао на Циглану и ту је радио и цео јуни и да му је ту била и жена Светлана и да је ту била Ваша супруга, Данијела. Да ли је Данијела?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Моја супруга је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете на ове наводе, да сте га Ви звали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам га звао сигурно, јесте отишао и остала је његова супруга са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је отишао, у Краљево?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За повратак Вас питам, после?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: За повратак, нити сам га звао, дошао је самоиницијативно. Они су већ уговорили свадбу, брак са његовом супругом. Дошао је по њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он каже, исто тако, тај оптужени Торо, да је Пиварски командовао, а да је Пиварски био под командом ТО Зворника, мајора Марка Павловића и каже Торо да је, каже са Нишким ишао код команданта Марка, да је ту виђао и Жућу, каже они уђу унутра десет минута, пет, пола сата, ми чекамо, више пута је био са Нишким, а мање са Пиварским у пратњи. Он оде, прими задатак и после им Нишки каже, имамо задатак данас то и то. Да ли сте Ви ишли код мајора Марка Павловића по неке задатке, као што каже Торо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У пар наврата док нисам отишао у Петковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Нишки и Пиварски су свакодневно ишли код мајора Павловића да приме задатке.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Свакодневно је било немогуће, не знам временски период када се узме, с обзиром да сам имао тешку саобраћајну несрећу, ја то време нисам користио за акције. То је било време где сам одлазио у поједина села да покушам да тамо доведем у ред те војнике који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали наредбу од Марка Павловића, то је питање моје? Да ли сте ишли код њега у пратњи Торе и са Пиварским?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сећам се да сам био у пратњи Торе, можда сам некада са Пиварским био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте то задатке добијали, конкретна?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја не могу да се сетим да сам добијао неки задатак, конкретно од Марка Павловића.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже да није добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, рекао је, добијао неке, не може да се сети које, колега немојте тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пре тога је рекао да није.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисте ме разумели, ако ми дозволите, поново ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је по задатке, али не зна које, па немојте сада баш. Реците, када сте ишли, зашто сте ишли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не верујем да сам примио, не сећам се да сам примио неки задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли прво то да расчистимо, ово што каже Торо, само ми реците, да ли је то истина или он говори неистину, шта је истина? Каже са Нишким сам ишао код команданта Марка, више пута сам био са Нишким, мање са Пиварским. После нам Нишки каже, имамо задатак данас то и то. Да ли је то тачно, то Вас питам? Да ли можете да се сетите тога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Могу да се сетим, али да будем искрен ме збуњује питање, рецимо да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да сте под заклетвом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, добро?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Хоћу да га формулишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте да га формулишете.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Извињавам се што узимам мало више времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо времена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извините, председнице већа, ово је директан притисак упозоравати сведока док даје исказ и опомињати га да је заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, хвала на примедби, то ћете на крају записника.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не на крају записника, сада Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Инсинуирате да говори неистину, зато што Вама не одговара нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени не одговара?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је испод достојанства суда да упозоравате сведоке и вршите притисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, седите, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, нисте га ни упозорили да не мора да одговара на поједина питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам га упозорила?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, упозорила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам упозорила? Па, Ви што не чујете, то је Ваш проблем, изволите, слушајте боље.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сећам се да сам примио неко наређење од Марка, можда је био неки састанак, па смо отишли у оквиру неке акције, али конкретног задатка се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Састанак у оквиру акције? Како то да разумемо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, планирање акције неке да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ту планира, а ко наређује? Ви или он?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не ја, ја сам био обичан војник или овај командир једног одељења, десетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одређује акцију, Ви или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, углавном су команданти били, командант бригаде или начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада на крају нисмо добили одговор. Да ли сте ишли код мајора Марка Павловића да примите задатке, Нишки и Пиварски као што каже Торо или то што он каже није истина, то Вас питам? Предочавам Вам одбрану окривљеног, знате, шта он каже.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја понављам поново, не сећам се да сам конкретно примио неку наредбу од Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте ишли свакодневно као што он каже?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Свакодневно сигурно нисам ишао, а можда сам, могуће да сам понекада или не знам пар пута отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Торо исто, други улазак његов у Дом је био са 15, 20 територијалаца, Пиварским и Нишким. Каже, када је погинуо командант Првог вода Бошко на Дрињачи. Да ли сте знали о некој погибији Бошка на Дрињачи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је Бошко са Шћемлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је тај човек погинуо на Дрињачи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сада не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже на Дрињачи, да ли знате, да ли је то мај или јуни или април?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да ли је био мај или јуни, ја се стварно не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам то нешто говори ово што каже Торо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја за друге не знам, ја нисам био, тврдим да ако је рекао Нишки, Пиварски и остали, за себе одговорно тврдим да нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте били, добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: За друге не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Пиварски је давао 200 Муслимана за размену за Бошкову главу, то каже Торо. Да ли Вам је познато нешто, да су се неки људи нудили у размену?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: О томе ништа не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неку Ану Стевић што је ту живела у згради до обданишта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Познајем Ану, али вероватно је то та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, живела у згради до дечијег обданишта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били код ње некада код куће?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам, пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били са још неким или Ви сами?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, могуће сам или са садашњом супругом, не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био некада и Торо можда или Пиварски на некој вечери или нешто, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Тога верујте ми не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли Вам је та Ана некада причала да је имала неке проблеме са неким Муслиманом, да је нешто малтретирао или нешто тако у граду, да јој се нешто непријатно догодило?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сећам се, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро. Да ли сте чули за Бубицу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Могуће, чуо сам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, шта знате о том човеку, ко је тај човек?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Муслиман, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта знате о њему, шта сте чули?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у ком контексту сте чули име његово?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам помињали су га да је био екстрем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је помињао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па оно опет кажем Вам, на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим човеком?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели некада?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за судбину његову?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Торо да сте Ви заједно били на вечери и Зокс и Пиварски, каже код те Ане, када је она причала да је тај Бубица вређао у неком реду за хлеб и да је ту неко рекао да је тај Бубица затворен на Економији, па је он отишао тамо. Да ли сте чули да је тај човек био затворен на Економији, Бубица тај?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја не знам да ли је био затворен или није. Ја Вам се кунем да тог човека никада видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не. А такође децидирано тврдим да ми то Ана није рекла или је можда рекла, али то је мени отишло с памети или не знам, али тврдим да није рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неки сукоб са Жућом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, сукоб речима, када се он отргао контроли, команди, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Жућа да сте Ви доведени на Црни врх на његов захтев, да сте добили неке батине, јер сте, каже, се представљали као Жућа, а да сте упадали у Челопек, тукли људе и онда каже у јуну месецу, њему је речено да сте се Ви представљали као Жућа и онда је он тражио од његових људи да Вас доведу на Црни врх, где је он био, па сте, каже, добили батине. Да ли је то тачно?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, апсолутно, ни говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то није тачно?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви упознали мајора Андрића? Да ли сте чули за тог човека?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам, командант Шеховићке бригаде, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ту имали неке операције у зони одговорности те бригаде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Жућа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Они су били смештени једно време тамо негде на Црном врху. Било је опет од радне акције неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Црном врху?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неку Гогићеву јединицу и неке људе из те јединице?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам, из виђења, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само из виђења?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била јединица?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, њих је неко довео из Лознице и они су имали некакве полицијске униформе. Под чијом командом или покровитељством су били, ја не знам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате? Да ли знате некога по надимку Робе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Робе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, неки Радаковић Момир, ту неки локални?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте били некада на Дивичу, у месту Дивич?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Био сам у хотелу можда једном, два пута на пиће, а у селу никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте учествовали у разоружавању тог села?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ни у једном разоружању, ни у Дивичу, ни у овоме Козлуку, нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули када је разоружано то место, када је донето оружје, када су ти људи предали оружје?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је ту био капетан Обреновић. Е сада, за друге не знам, али пазите, то нити сам видео, нити, то опет по причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта по причи знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, да сам чуо од некога да је то капетан Обреновић разоружао те људе тамо, не да је разоружао, него да су они њему предали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули тако нешто за ово место Козлук? Да ли су ти људи предали оружје? Имате ли о томе неких сазнања?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: О Козлучанима, само сам једном приликом упознао Фадила Баџановића, то је на почетку било одмах, после пада Зворника, 07., 08. априла, то је било још док је било тамо ове активне војске. Знам да су отишли, ја сам био у Нишу и вратио сам се колима. Сада не могу да се сетим, да ли је то било тамо код Шепачког моста код Лознице или негде према Бијељини, да сам сусрео аутобусе са Муслиманима и касније сам после дошао у Зворник и чуо да су то Козлучани, Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то Козлучани?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате под којим околностима они?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, верујте ми, нисам ту био, тих дана, баш уопште нисам био на територији општине Зворник. Био сам у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишу сте били?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки контакт са полицијом ту у граду или у борбама неким, да је и полиција деловала са Вама када сте ишли на терене?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда тек 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тада у пролеће причамо.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу да се сетим, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада превезли некога са Економије на Циглану?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде један оштећени, сведок под псеудонимом «Бета», који је био заточен на Економији, како каже, да су Нишки и Пиварски заједно долазили, да је изгледало да су претпостављени овим Краљевчанима,

Нишки је каже имао мало замотану руку, да ли је био рањен, Пиварски на једној руци није имао два прста и каже, једног јутра, пришао му је Пиварски, тражио му 700 марака, он му је дао тај новац и Пиварски је рекао да ће ујутру доћи да га одведе са Економије, јер ће ови што су остали, бити убијени и каже ујутру је дошао Нишки, јер није могао Пиварски, са неке две цуре, ставио га у «Рено 5», у гепек и одвезао га на Циглану.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, то нема никакве везе. Ја никада завој на руци, прво, нисам имао, а никада нисам, одговорно тврдим, превезао никада из Економије на Циглану или обрнуто или такве ни сличне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже и када су били на Циглани, да су се возили на том камиону када су ишли у град, да су ту били Торо, Зокс, Пуфта и Нишки, да су ишли по граду, по селима, товарили робу неку. Да ли сте ишли некада у тако нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Никада, никакву робу никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И други сведок, оштећени са псеудонимом «Т», каже, капетан Нишки је изгледа био надлежан за њихово пребацивање у Циглану на принудни рад, јер их је он одабрао, каже, а касније и утоварио и пребацио камионом на Циглану, камионом који је дошао са Циглане.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никога пребацивали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Никога, никога никада, нити сам из изводио да не знам утоварају неку робу, нити сам то радио, нити са заробљеницима, нити са Тором, Пиварским или осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог Дома културе, Економије и Циглане, да ли сте Ви чули да још има негде затвореника у граду?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Стандард, да су ту неки затворени били, почетком маја?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А Суд за прекршаје у граду, тамо код општине?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате исто? Каже овај Миша Јовић, сведок, овај директор, за кога Ви кажете да га познајете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви довели те људе ту на Циглану и да сте повремено долазили ту да контролишете, да Вам је ту радила и жена, да сте свраћали на кафу и тако даље. Каже да је општина донела неку одлуку да се ту ти Муслимани запосле, да се допуни број радника који недостају на Циглани и онда каже, Нишки је са још неколико тих војника довео те људе камионом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нити сам ја некога од њих довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Економије?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, не, нити са Економије, нити уопште од некуда да су доведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да су ту долазили неки људи из Челопека, да су тукли те затворенике, па је он Вама рекао да то Ви видите, да то прекинете и да сте Ви истукли те људе из Челопека и они више нису ни долазили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам Вам малопре рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам кажу и ови људи који су били затворени, да сте Ви њих, на неки начин, ту чували?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда је био полицајац, да је из Чelopeка, ја га се не сећам по лику, а да су они мислили да су људи из Чelopeка. Ја Вам кажем, то сам и то одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та ситуација?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, коју сам већ малопре навео, а одговорно тврдим да, нити сам некога увео тамо, нити сам извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Миша Јовић, командант Нишки је организовао рад са тим људима и чуварску службу и скупљање грађевинског материјала по Зворнику и тако даље? Чак каже, молио је Нишког, каже молио је Нишког, ако негде има заробљених људи који су бивши радници Циглане у тим логорима, каже, да их доведе на Циглану, а Ви сте му рекли да нема у тим другим логорима заробљених са Циглане?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Одговорно тврдим да о томе никада, никада, верујте ми, са њим никада нисам о томе разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, ти људи довезени су на Циглану у једном или два камиона и душеци, каже. То су били зворнички камиони које је возио војник у униформи, а Нишки је дошао у приватном ауту, са војницима који су били наоружани.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Одговорно тврдим да то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Нишки је довео Тору, Зокса и рекао му да ће ту да раде, да ће да примају плату од Циглане. Да ли сте Ви били неки капетан, да ли сте имали неки чин?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нити сам носио чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок каже да сте Ви затекли мртвог једног на Економији ујутру, када су они пребачени у Циглану, човека на Економији, старијег и да сте онда ту утоварили ових десет, дванаест на камион «Заставу» и одвезли их све у Циглану, а да је ту лежао мртав један човек који је претходно убијен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, понављам да никада никога нисам пребацио, нити наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче нам је био сведок један, возач са Циглане. Да ли знате неког возача са Циглане?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, када бих га рецимо сада видео, можда бих се сетио да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он исто каже, да су дошла два војника и да су тражили камион и да је онда тај камион дат да се довезу са Економије људи.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја то нити сам урадио, нити бих урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки Нишки?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас на почетку питала, није?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У то време, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта сте рекли то у јуну, да ли сте имали неке задатке за Тору или не, Ви и Пиварски?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа у јуну?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му некада били надређени, Тори лично или Зоксу или Пуфти или некоме од тих Краљевчана?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, Вас питам?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У једној или две акције, али то је већ, значи још пре пада Куле града, имали смо само два одласка на терен које сам ја водио и то је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај оптужени Торо, односно Славковић Драган, да је ту дошло у Дому културе у Челопеку до пуцања у колено једном оштећеном и каже, онда је он то рекао Нишком и Пиварском, а шта су они даље радили, каже, ја не знам. Да ли Вас је информисао некада?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Први пут сада то чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете то први пут? Да ли сте некада долазили у Дом да скупљате нека лична документа, сатове, нешто од тих затвореника?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Сви стражари то кажу да је дошао Нишки са групом, претресали људе, кажу у војним униформама, каже Нишки и неки Робе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја први пут чујем за тог Робеа, а сада да не понављам, да то нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали некада потребу или прилику да од штаба територијалне одбране тражите за потребе гориво, или возило, камион, ауто, чујем, сада кажете, ту је било проблема. Кома сте се обраћали за такве потребе, ако на пример треба гориво, како сте пунили гориво?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Гориво ми је било дозвољено да узем на бензиску пумпу на потпис, да потпишем и да узем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Вам је дозвољено?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја се верујте, не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то дозвољава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Али ми је на пумпи било дозвољено, да са рецимо мојим потписом могу да подигнем, не знам, десетак литара горива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то дозвољава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки папир, па дођете на пумпу, па покажете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, није било папира, било је потписа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао било ко да дође да узме гориво?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, људи су ме знали на пумпи и ако бих рецимо ја дошао да узем десетак литара, онда то није било проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вас знали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Знали су ме по лику, по виђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други, да ли су могли други тако да пуне гориво?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада тражили аутобусе од Бошка Милића, директора «Дринатранса»?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да кажете, што сте се можда присетили, за тај период? Да ли сте сазнали некада, ко је заробио те људе које сет Ви из радозналости ишли да видите у Дом културе у Челопеку? Да ли су то били војници или цивили, ко су ти заробљеници, одакле су ти људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То су били цивили са Дивича, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Дивича? Ко је ту њих довео, зашто, како, да ли отприлике имате идеју?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали некада, ко је те људе затворио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ви некада неки чин привођења, заробљавања неких људи у Зворнику, да неко некога води негде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај оптужени Торо нам каже да је он од Пиварског добио овлашћење да испитује те затворенике, везано за поседовање оружја, пре заробљавања и тако даље, да ли Вам је нешто познато о томе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, није ми о томе ништа познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав сте имали контакт са Браном Грујићем, нешто сте га поменули у почетку?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, јесам у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви њега видели и у којој ситуацији?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, био је председник општине. Ја сам мало пре поменуо, замолио ме је да одем до тог дела Зворника, да покушам тамо да уведем ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, нешто друго још?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада на неку седницу где он нешто председава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А где је било његово радно место?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, у општини, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте код њега ишли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је седео Марко Павловић? Где је његово радно место?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Зворнику, али, тамо у центру, не знам како се зове улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тог 01. августа, да ли је још неко ухапшен можда од челних људи, када сте Ви ухапшени и Жућа и Пиварски?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, кажем Вам, било је преко осамдесет нас, али сви смо били ми смештени, осим Жуће и можда још једног, двојиц и Раде Птичар, како су га звали, нас осамдесетак смо били смештени у једну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли је ухапшен можда некада био тај Марко Павловић?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја се не могу сетити, могуће да је био ухапшен, али не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када отприлике?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, тог 01. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тог дана?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, али не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Репић, да ли је он хапшен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: За њега се не сећам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је био хапшен? Брат му је овај Жућо био ухапшен, а за њега се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до тог 01. августа, да ли сте виђали Марка Павловића? Ви сте били у Зворнику, да ли је тако?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, виђао сам га, рецимо, прође аутом, али то није било, не знам стално или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је радио у јуну, мају, јулу, августу, не знате? Да ли је био у униформи када га видите или у цивилу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи? Да ли сте чули да су биле неке велике размене, неких људи; Муслимана, у периоду мај, јуни, јули, да су неки људи нуђени на размену или тако нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу да се сетим, мислим да су то радили, ако се не варам, команданти бригада, начелници штаба. Било је неких прича на Челићу или тамо негде, тако се место зове, да је тамо извршена нека размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Челић, могуће да грешим, не могу да се сетим. Знам да је тамо нека размена извршена и да је неко од официра рекао

да су муслиманске војске изгледале изузетно дисциплиновано, а да су наши били необријани, зато ми је то остало у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Митровићу, да ли можете да нам кажете, који је Ваш мотив био, кажете, били сте у Српској добровољачкој гарди, били на почетку, значи тамо 06. априла, оне борбе, Кула град, враћате се овамо, који је Ваш мотив био да се Ви вратите у Зворник, због чега? Ви кажете, напуштам гарду, долазим у Београд, обезбеђујем Арканову кућу једно време и онда напуштам?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мотив је био као и првог дана када сам отишао на ратиште, чист патриотизам. Ја нисам био припадник ниједне странке, нити политичке организације, из чистог патриотизма сам отишао, у Српску добровољачку гарду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, него да се вратите у Зворник?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, нисам био задовољан тиме што су ме одредили да чувам Арканову децу, а у Зворнику се водиле борбе, Срби су гинули, желео сам да помогнем колико могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И због тога се Ви враћате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А како знате где да дођете, кажете, отишли сте тамо у ту фабрику, одакле Ви знате да баш ту треба да одете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, тамо је била резервна полиција, српска полиција, пошто се деле на муслиманску и српску. Они су на кратак период пре почетка пуцњаве имали, мислим, ако се не варам, један Србин полицајац, један Муслиман, а ту су, ако се не варам, понављам, били смештени српски полицајци, били руководећи људи општине, било нешто официра и ту је и сам командант, покојни Жељко Ражнатовић одатле, мислим, командовао ослобађању Зворника. Игром случаја сам их ту пронашао, а да су, рецимо се преместили, ја би их вероватно нашао на неком другом месту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И ту се Ви пријављујете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте сами дошли или како?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, ја баш нисам схватила у целом овом периоду, шта сте Ви, уствари, били? Кажете, командир неког одељења, са десет људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, било нас је од седам, осам до десетак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кома припада то одељење?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, Првом батаљону Зворничке бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли сте икада били припадник територијалне одбране и да ли је икада Ваш командант био Марко Павловић, на било који начин?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Припадник територијалне одбране нисам био, он никада, а кажем, фактички до Куле града, до ослобађања Куле, могло би се рећи да је делимично, да смо били под његовом командом, а делимично под командом неких официра, јер ја, верујте ми и дан-данас не знам ко је тачно, који статус има међу њима, тако да не знам да ли је ту био Марко Павловић командант или Драган Обреновић или неко трећи и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Вам је до ослобађања Куле града, колико сам ја разумела, командант био Аркан?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ослобађање Зворника је био командант Жељко Ражнатовић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ослобађање Зворника, извините. Реците ми, да ли сте Ви негде примали неку плату и ако јесте, где?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У бригади.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Где је то, конкретно, где сте подизали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Зворничкој бригади, у батаљону, у Првом батаљону у Петковцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На почетку Вашег исказа сте више пута помињали да Жућа се отргао контроли, Жућа се отргао контроли, а под чијом контролом је то Жућа био, па кажете, отргао се контроли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, када сам рекао отргао се контроли, мислио сам на то што је већ сам направио своју војну формацију, да ли се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Под чијом је, кажете, отргао се Жућа контроли, под чијом је то контролом и командом био, па кажете да се отргао тој контроли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја Вам кажем да је он сада покушао самостално, значи да прави неку своју јединицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не разумете шта Вас питам.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Разумем Вас, али опет не могу да Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Под чијом је командом и контролом био?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу да Вам опет децидирано тврдим под чијом је био тачно командом, да ли под командом генерала Обреновића или под командом Марка Павловића или под неким трећим, јер, кажем, не знам који су статус они између себе имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како сте онда знали да се отргао, када не знате под ким је био?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рекао сам Вам малопре да су пар припадника Државне безбедности долазили и да су издали наређење усмено,

можда постоји и писмени траг, не знам, овај, да се у Зворнику слабо враћају људи, да је тамо, дешавају се пљачке, отимачине и да то мора престати и да се добровољци, да су добровољци добрим делом виновници тога, да се морају или приволети команди или разоружати. Е сада, ко је то Жући наредио, рекао му, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекли сте у Вашем исказу да је постојала војна полиција и да су они били под територијалном одбраном, а када је била Зворничка бригада, онда су припадали Зворничкој бригади, па реците, пошто кажете да је постојала војна полиција?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Они су вероватно припадали територијалној одбрани пре формирања Зворничке бригаде. Самим формирањем Зворничке бригаде, то сам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, то сте рекли у Вашем исказу, па Вам ја то понављам и питам Вас, да ли је та војна полиција могла да реагује у ситуацијама када се неко отргне контроли? Шта је радила та војна полиција, да ли је Вама то познато?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја не могу тачно да Вам кажем да ли су могли да реагују, вероватно су могли, али да ли је то било ауторитета, да ли је, војна полиција је, колико знам, извршавала неке своје задатке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, пошто сте помињали да се Вама Брана Грујић обраћао да дисциплинује тамо неке територијалце, не знам територијалце, али неке.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Он ме замолио да људе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па онда Вам се обраћао Миша Јовић, исто сте помињали, да бисте указали неким лицима да не долазе више у Циглану, Тору, Сави, Пуфти, а због чега се они то Вама обраћају, како то, откуд Ви да се Вама и Брана обраћа и Миша Јовић и да кажем неки други, зашто Вама?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам, претпостављам због припадности, бившој припадности Српској добровољачкој гарди и верујем због тих пар људи које сам казнио тамо, па у односу, требало би да имам неко, не знам, да ће ови људи имати неки респект од мене, страх.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када сте причали о оном догађају на Економији, па кажете да је Саца пуцао у неког Муслимана који је бежао, Ви кажете, Сава и Пуфта нису припадали никоме. Како то мислите никоме нису припадали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па у тренутку када је Мићо Ступар дао возила да се одвезу, они су пар дана после тога се вратили и мислим ја сада говорим пар дана, можда је било пет или десет, ја не знам да ли су неке припадали. Верујем да нису, али опет не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте сигурни?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер их нисам виђао у том периоду, када су отишли па се вратили, више их нисам виђао на првој линији и зато верујем да нису припадали ниједној формацији. Можда и грешим, понављам, не знам тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, Ваши контакти са Марком Павловићем, колико пута сте у том периоду, рецимо, мај, јуни, разговарали са Марком било о чему?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не могу тачно да се сетим, једном, два пута, можда ни толико, можда три пута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте некада са њим разговарали везано за ове затворе за које Ви тврдите да Вам је било познато?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте? Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Митровићу, а коме су припадали пре него што их је војска одвезла, развезла, коме су припадали пре тога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Испада да су пре тога припадали под територијалну одбрану или.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него у којој су јединици били?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, знате, није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је била нека добровољачка јединица или јединица ТО, било шта, шта је то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја кажем, или су припадали под, они су дошли, ако се не варам из Београда са Ђелетом преко Српске радикалне странке и могуће да су и њима припадали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вас питам, да ли су били у некој јединици, тада у то време? Ви рекосте да сте Ви били тамо у селу Петковци, практично у периоду мај-јуни, шта је тамо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, од формирања бригаде па до овај, до хапшења, до 01. августа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командовали десетином, смештени у школи, повремено долазили у Зворник?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па кажете да сте Ви били у Првом батаљону Зворничке бригаде, у којој чети?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, није у питању била чета, него је био, кажем Вам, нека врста одељења, интервентног одељења, самосталног одељења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А самостално одељење у оквиру Првог батаљона?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није ни у једној чети?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте чули да је на Циглани Пуфта убио једног заробљеника, да је ишла прича да га је заклао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте Ви то чули, када сте чули ту причу? Да ли то можете временски да лоцирате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу да се сетим тачно, не знам тачно, верујте ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете се ни за шта везати?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу, не могу да се вежем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви са Пуфтом били после тога, пошто сте чули ту причу, да ли сте се сретали са њим, да ли сте после тога били са њим на Економији, оно када сте тражили онога са миксером?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, не, то се десило, ако се не варам, пре тога, не, сигурно се десило пре тога, него сигурно. Сигурно се десило прво на Економији, па тек се онда ово десило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па онда ово на Циглани да сте чули да је Пуфта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте се после тога сретали са Пуфтом, након што сте чули ту причу да је урадио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Само једном у Циглани сам га видео, мислим када ми је то Миша рекао да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то рекао за Пуфту, Миша?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, не, Миша ми је рекао да их удаљим одатле, да их замолим да оду, да покушам да утичем на то и знам да сам тада, седео је тамо негде и ја сам му пришао и рекао, Пуфта, требало би да одете одавде, да човек ради. Знам да ме онако мало дрско, шта је Нишки.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте причали са њим око тога, да ли је то тачно, да је он заклао тог човека?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, нити сам га питао, нити сам то видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, рекосте нам како сте оног једног ишамарали зато што је шамарао овог заробљеног и то буквално видели с пута, па стали, изашли из аута, ишамарали, а овамо сте чули да је Пуфта заклао човека па ништа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, то је већ било време где сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ни да проверите, а не да нешто предузмете, него ни да проверите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, знам, али то је већ било време када сам се ја повукао одатле, мислим, и супруга је пар дана ту радила. Ја сам ту све ређе долазио и мислим да нисам имао разлога да тако поступим, не знам и вероватно сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте о томе причали, са ким?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте о томе, рекли сте да нисте никога известили, питала Вас је председник већа, да ли сте о томе некога известили, пошто сте тог човека кренули да испитујете, па се деси ово што се деси, уби овога овамо, ови Саво и Пуфта, да ли сте о томе са неким причали, са сведоком «К», са Марком Павловићем, са било ким?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, колико се сећам, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како објашњавате да Вас толико људи помиње, и то људи Муслимана, заробљених Муслимана на разним

локацијама, помиње Вас, наводи Вас, све Вам је то председник већа предочио, како објашњавате да Вас толико људи помиње, да Вас толико људи упамти, разумете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Моје се име стално помињало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте данас били у ситуацији да бар једно, пет пута сте рекли, не, то није тачно, не, не, не, то није тачно, па Вас питам, како објашњавате, да ли покушавате сада себи да објасните, како то сада толико људи Вас помиње у таквом контексту, на таквим местима, везано за такве догађаје, а Ви са тим немате ништа, разумете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Разумем питање. Мени се појављивало име, не знам и у Радио Тузли, Радио Медвеђи, тамо Међеђи, како је зову, онда је нека Муслиманка, наводно пребегла са српске територије на муслиманску и рекла како је убила нишког специјалца од 120 кила. Мислим да, ја сам тамо име направио, првенствено, дисциплиновањем српских тих војника и могуће да је у сваком том, да је неко и негде злоупотребио моје име, али мени лично је мени битно да се ја нигде нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, мислите да се о томе причало, како сте голе протерали, неке друге довели у ред. У каквим сте Ви односима тада и касније, ако сте се сретали уопште са њим, са Тором?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, у добрим смо били. Никада нисмо били у свађи, ми смо сарађивали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хоћемо паузу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо, да ли имате пуно?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ након паузе, у 12,45 часова.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА МИТРОВИЋ СВЕТИСЛАВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужилац има за Вас нека питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уколико можете да опишете свој изглед тада у то време, 1992. године у односу на косу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Косу сам имао више, много више него сада, можда мало мршавији, нисам се пуно променио по мом мишљењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте у том првом доласку били у Српској добровољачкој гарди, па да ли можете да кажете, са киме сте били, односно ко је био од познатих са Вама, а посебно да ли неко од овде оптужених, Торо, Зокс?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислите у Српској добровољачкој гарди?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, први пут ово када сте отишли у Зворник?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не, то је била формација, мислим овде се нико не помиње од тих људи који су били из Ердута из Српске добровољачке гарде, од познатијих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од оптужених нико?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали какво старешинство, пошто се у Српској добровољачкој гарди имало и чин, а имало и старешинство, па да ли сте имали чин или старешинство?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нити старешинство нити чин, а било је чинова, а старешинства, не разумем како старешинство.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, старешинство у смислу да је био неко вођа неке групе, без чина, али да се зна да он предводи ту групу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да почетком маја почеле су кружити приче о формирању неке Зворничке бригаде и да су се тада због тога, јер им се то није свидело, отели контроли Жућини људи, односно људи које је он предводио, та његова јединица и Симини четници. Ко су Симини четници, колико их је било и ко је њих предводио?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, мислим да их је у прво време предводио Симо, Сима, Симо, а касније Жућо. Мислим да се радило о двадесетак лица, тих људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас разумео, да ли је то иста јединица Жућина или је то нека друга?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, то је Жућина јединица. У почетку је то била Симина јединица, колико ја знам или заједничка, али на крају је Жућо преузео команду над том јединицом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је после дошло до одвајања или, како, да разумемо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пре би се рекло да је дошло до спајања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле су ти Симини четници?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, из Србије, можете ли тако?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од свуда, ако тако могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали некога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам по виђењу, вероватно, пар њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли по имену некога да наведете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, тренутно баш ми не пада неко на памет. Тренутно не могу да се сетим неког имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је са њима било, са тим Симиним четницима? До када су на подручју Зворника?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, они су, ја кажем, се спојили са Жућом, па је Жућо био вођа те формације до хапшења 01. августа, да би се, колико се ја сећам, касније, али можда, можда крајем 1992. или, не могу тачно да се сетим, можда крајем 1992. или почетком 1993., поново појавили негде тамо према Дрињачи, па су били смештени, па су расформирани или отерани, сада верујте ми, не могу тачно да прецизирам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Жућо је нама сведочио да је имао неку групу људи који су били непослушни, да се о томе радило у његовој јединици и да је он њих искључио из своје јединице. Да ли знате за тако што, да ли би то било у време када кажете да се Жућа отео контроли или Жућини отели контроли? Да ли би се то могло на то односити?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не, мој утисак је да је ипак то, то је била његова иницијатива, али опет кажем, не могу да Вам тврдим тачно, јер ми смо захладили односе тог тренутка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте помогли, како сте рекли, Брани Грујићу, отишли да заведете дисциплину у једно српско село, ја бих молио да, ако можете детаљније мало да испричате, шта сте то урадили и према колико људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, у том селу, према двојци, а било је још у два, три села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ово прво село, после када сте се вратили, да ли сте рекли Брани да сте извршили ту његову молбу, да ли сте рекли, шта сте конкретно урадили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не сећам се, да Вам искрено кажем, да ли сам, ко би сада знао то, да ли сам, мислите то отприлике испада, да ли сам отишао да поднесем извештај, рецимо, не верујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако Вас је Брана и други пут замолио, да ли то изгледа да он зна да сте извршили први пут?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам малопре рекао да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како мислите да је он сазнао, па се опет Вама обраћа?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Он ме је једном замолио човек, не више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико се сећам, рекли сте да је то било и два пута и други пут је било за више села, не знам Петковце, Бошковићи, да ли је то тако?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, једном, једном ме замолио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви сте у више села ишли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, пошто сте установили да је то отприлике, једна ефикасна метода да би се дошло до какве, такве дисциплине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према колико сте то људи предузели у овим другим селима, можете ли да кажете, мањи број?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Један, рецимо, како би се рекло, за пример, евентуално двојица, али мислим да се у принципу радило по једном човеку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да Ви негде од почетка маја припадате Првом батаљону где је командант батаљона био Миладин или Милисав Мијатовић, да је тај батаљон смештен у Петковцима, па молим да испричате, шта Ви радите у батаљону, ко ту има, колико људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, батаљон, мислите за батаљон колико има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам за батаљон, пошто сте били?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Батаљон је био састављен од неколико села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви служили војску?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда значи батаљон има свој састав чете, чете имају даље ниже јединице, водове и тако даље. Какво је то војно устројство тог батаљона било, тада када сте Ви били у Петковцима и како да дође до тога да Ви водите десет људи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У сваком батаљону постоје самостални водови и одељења. Сваки батаљон било на територији Републике Српске, било у Војсци бивше СФР Југославије и Савезне Републике Југославије, се увек састојао од чете и самосталних водова и самосталних одељења, колико сам ја упознат, а био сам и мобилисан 1999. приликом НАТО бомбардовања. Исто то сам обављао и у околини Ниша, пошто ми је јединица којој сам припадао, била смештена у околини Ниша, није, дакле, ишла на Косово, служила за евентуалну одбрану града Ниша од напада, тако да мени лично то ништа није чудно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, није чудно, ко је био Ваш непосредни претпостављени старешина?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Командант батаљона Милутин Мијатовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте као та десетина коју си ти предводио, примали задатке и од кога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, углавном смо задатке или примали или се договарали шта ћемо да урадимо са командантом батаљона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуда сте Ви предлагали, како долазите до сазнања да нешто треба да предложите команданту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам, увек се можда радило о неким приоритетима, или је требало тамо разминирати неко минско поље или не знам требало извршити извиђање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, неће се чути када се буде правио транскрипт.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У том смислу говорим да је било договорно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су Ваши људи, та десетина?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Драган Милошевић, покојни Ратко Милашиновић, Јефто Митровић и по надимцима Тито, био је ту добровољац један из Београда Мишо, један добровољац из Лознице Жељко, Брано, Бранко, Брано из Петковца, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви те људе одабрали и како се до њих дошло или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, да, углавном сам ја одабрао те људе, зато што сам водио оделење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се са њима знали пре?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Само са Ратком Милашиновићем код Аркана, само са њим од пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви познавали неко лице по надимку Целат?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли можда његово име и презиме?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био члан Ваше десетине?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Био је у задњих не знам десетак дана, рецимо, пет, шест дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи задњих, у ком периоду ако можете приближно месец?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Е то хоћу да Вам кажем, значи од, пошто смо имали Петровдан је био, да ли 12. или 13. јули, имали смо чишћење српских неких села да вратимо територију и нагазили смо борбеним возилом на противтенковску мину и било нам је рањено четири, пет, од нас десетак, тако да је он, да ли га је неко предложио код мене или је он сам дошао и ми смо га примили, али је то било, значи, ако смо 12., 13. јула он до тада није био припадник и онда смо имали седам, осам дана практично нисмо могли нигде да идемо у акцију, јер су били људи рањавани. Рецимо да је негде 25., 26., 24. јула приступио том нашем оделењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А лице по имену Бошко?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Бошко не. Бошко је, колико ја знам, био са Пиварским у Другом батаљону, у Дрињачи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислите на овог што је касније погинуо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је бројао војника војске тај Први батаљон?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, тешко је рећи, били су састављени од неколико села, Малеших, Бошковићи, Шетићи, Петковци, Китовнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они били на окупу на једном месту или су људи били код својих кућа па по позиву да дођу или како?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, свако је село имало своју чету, колико је људи било ту, сада и они су се мењали на линији разграничења, у тим рововима. Неки су били кући, неки су били на дужностима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Суштина питања јесте у томе да кажете, да ли је био формиран тај батаљон у оквиру бригаде, да ли је бригада имала своју

функционалну надлежност, зна се тачно ко су, ко је командна структура, ко коме одговара и тако даље?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам баш добро разумео Вашу интервенцију у Циглани, Ви пролазите и видите, како се то види да неко некога тамо малтретира и како малтретира, да ли сте стали па погледали или сте пошли били у Циглану или како је до тога дошло?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не могу тачно да се сетим, али не знам да ли сам пошао, верујем да нисам, а можда и јесам, опет не могу да тврдим, али се са пута види, ту изнад Циглане има велики надвожњак један и увек може да се види шта се дешава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од дворишта, да кажемо, Циглане, простора?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је ја мислим једно до другог, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, то одакле сте гледали са пута, колико је пут удаљен?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, петнаестак метара, двадесет, рецимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И откуд Ви знате сада да је у питању Муслиман, када сазнајете то? Ви видите да неко некога малтретира, зашто се интересујете, откуд знате да је Муслиман?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, сви су тамо заробљени били Муслимани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имало уопште радника у Циглани Срба?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам тачно, верујте ми, верујем да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате како сазнадохте да је то у питању Муслиман?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекао сам да сам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпоставили сте па се онда показало?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Претпоставио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ту био присутан, осим те двојице, дакле, тога ко малтретира Муслимана и тог Муслимана, да ли је још неко био присутан?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни да ли је био? А, не знате никог? Рекли сте у једном тренутку да, ако сам ја то добро разумео, да су неки људи дошли по Тора, на шта се то односило да он иде негде?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, ја сам лично стекао утисак да можда обавља неки задатак за неког, за неку организацију или установу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том смислу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иако сте при сећању, да нам кажете са ким одосте Ви на Економију? Нисам разумео да сте рекли.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Саво и Пуфто и не знам ко још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислите да је још неко био а не можете да се сетите или не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Претпостављам да је још неко био, али не могу да се сетим верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад дођосте на Економију тамо да ли Ви на првог стражара на кога сте наишли питате да уђете или тражите неког ко је одговоран старешини? Јели ту био неки старешина који одговара за то, а стражари чувају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не, ту су били стражари, а старешине никог није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где нађосте кључ, како, јели био код тог стражара?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, код тих стражара су кључеви били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Ви њима кажете зашто ћете да уђете, јесте ли уопште то говорили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја се не сећам да ли сам ја рекао или је неко рекао од ових да се отвори, јел можемо да га испитамо, човек је, колико се сећам отворио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није се ништа бунио стражар?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Вероватно не бисмо могли ни да уђемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ова друга просторија где сте одвели тог Муслимана из Јање колико је она удаљена од ове прве где су они били затворени? Јел то можда било у склопу те? Како изгледа зграда, јел то једна зграда?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не. Колико се сећам да су по 90% једна у односу на другу а рецимо 10-ак метара, можда више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој просторији где сте одвели да ли је био ту неко?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, зграда од зграде стајала је у односу на 90% једна на другу, а колико су удаљене верујте ми да не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тој другој просторији где сте хтели да испитате да ли је био ту неко?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Није био нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Празна просторија?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да има ту празна просторија? Како сте знали да кажете да идете тамо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па види се онако она је у челу удаљена, колико могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте тражили обавештење у вези тога од стражара?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, ваљда не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад настаје тај непријатни догађај, кажете ми смо сви припуцали. Е сад, разумео сам вероватно сте припуцали кад је то лице изашло из те просторије, мада нисам добро Вас разумео, па ако можете то испочетка да испричате где је то лице било, кад је почело да бежи, а одакле ви то пуцате? Јел то сад слободан простор, или је према згради некој, двориште, има ли неке ограде ту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја се не сећам. Мислим да у том делу није било ограде. Колико се сећам у том делу он је бежао према пруги, тамо није било ограде, била је ливада велика, сад смо нас не знам пет-шест запуцали по њему.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви са ким сте дошли на Економију? Јесу ли сва та лица отишла да њега испитају, односно сви ви заједно или само неко?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верујте не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте ово: Ја, Сава, Пуфта, дакле вас тројица, «тачно нас пет-шест је припуцало». Одакле дођоше та друга двојица или су били с вама?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Било је два стражара и узимајући у обзир да смо, тврдим да смо били Ја, Саво и Пуфта, а можда и још једна особа, значи већ ту нас је пет-шест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро и рекосте после он се саплео, пао. Колико је он био удаљен од вас кад сте припуцали и да ли је још неко пошао са Савом према њему?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, са мном је пошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме сте Ви били наоружани, чиме су ови други, а чиме Сава?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сава је био пиштољем и ја пиштољем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови други да ли се сећате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Чувари су пушкама били наоружани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете припуцали, значи, Ви сте пуцали из пиштоља?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ми ово сад нову истрагу овде? Јел био неко од ових наших оптужених ту – Торо, Зокс?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Торо не, за Зокса не знам. Ја кажем да немам искристализовано сећање, за Саву и за Пуфту знам да су били, али могуће да је још неко био, али се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Удаљујемо се од оптужнице тужиоче. Немојте сада стварно овде, ионако из овог исказа не би могло у неком другом поступку да се чита или користи. Да оставимо то за неки евентуални други поступак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих на то имао да кажем, обзиром да није идентификовао сва лица која су тада била, а да имамо у оптужењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато и ја то питам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И за оптужене и један од оваквих догађаја, па мислим да је целисходно да га расветлимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Економији да је неко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је целисходно да га расветимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на Економији овакав опис немамо да је неко убијен док бежи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немамо на овакав начин јер он није ни саслушан као сведок. Значи, он прича своју причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја мислим да је то кључно питање да видимо да ли је неко од ових и овакав догађај. На Економији немамо да неко трчи и да га убијају с леђа, то немамо на Економији, имамо у Челопеку, али ово је Економија, мислим овакав опис догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немамо овакав опис зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад сам питала зато да ли је неко од наших оптужених ту евентуално био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Такав опис детаљан немамо зато што је тај Муслиман убијен, а остали су ти који су пуцали, па ја питам да ли је био још неко поред ових које је навео, а навео је себе, Сава и Пуфту, а то су дакле, људи који су се дружили са оптуженима, па сам питао да ли је још неко био, а он је рекао да је још неко био, онда значи да расветлимо тај чин па можда неки други докази покажу да је баш и био неко од оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад смо питали, па зато сам и мислила да прво то питамо и ево сад смо питали и каже да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте говорили о томе да се не сећате да сте примали неке задатке од Марка, мада то је било на поновљено питање у том смислу, па бих Вас ја питао ако не примате задатке од Марка а идете ипак чешће код Марка да ли се Ви можда с њим познајете од раније па због тога одлазите или одлазите из неког другог разлога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, с Марком се нисам познавао од раније а и нисам био чешће код њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поновили сте за неколико догађаја који нису толико интересантни по мом мишљењу као догађај везан за судбину Бубице па на питање председнице већа да кажете откуда то знате, а Ви кажете прича се па то се зна итд., е сад ме интересује како о судбини Бубице ништа не сазнадoste, имате ли неко објашњење, ако ово све друго знате а то баш не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не знам зашто бих морао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте чули да је екстремни, шта би с тим екстремом после јел сте чули?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Срели сте се са Фадилом Бањановићем а не рекосте у вези чега и ко рече?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Одмах после ослобађања Зворника, дан-два после тога ја сам га видео у «ТМОД-у» и мислим да је био дошао нешто у вези киселе воде или фабрике киселе воде која је у Козлуку и фабрике пилића да је нешто преговарао са општинарима, са овим псеудонимом «К» и мислим Стево Радић да је био тамо или, стварно не могу да се сетим, он ми је остао онако упечатљив човек, пунији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када се Ви срећете или одлазите на неко место било у акцију било у посету обичну итд., да ли се Ви представљате? Ако се представљате како се представљате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим представљате оно кад се питате, па ја кажем ја сам Милан Петровић, а Ви кажете ево ја сам тај и тај. Да ли сте се тада представљали тако? Одете у Дом културе у Челопеку и хоћете нешто да видите и сад да ли се Ви тамо неком представите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли тим стражарима што су Вам отворили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, они су ме познавали, знали су ме из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вас знали кад сте само једном ушли и никад више?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па да, али они нису само ту дужност обављали, то су били људи који су ту живели на територији Општине Зворник, значи знали су ме пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па верујте ми да не знам одакле, али кажем вам да сам био позната личност због тог, тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте Ви њих знали? Који Вам је онда отворио ако они Вас?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту је било, ако се не варам двојица војних полицајаца тад, али не знам како се зову и не могу да се сетим који су били кад су отворили, а знам друге војне полицајце овако, било их је, шта ја знам, чета једна 50-60.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините тужиоче. И Ви улазите и шта видите? Јел има ту неки рањени, повређени, ти људи јел нешто причају, јел Ви питате, јел се жале?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, само сам погледао с врата, нисам ни улазио и отишао сам и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте дошли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам ја специјално због тога дошао, ту је на једно 10-ак метара кафана била, мислим да смо седели ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је седео – Ви и ко још?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко ће се тога сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте ушли јел они нешто рекосте?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа. Неки су стајали, неки су седели, неки лежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте у односу на то чули да ту Репић упада, убија, малтретира како сте рекли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па сад не могу ту да правим праву хронологију, вероватно сам пре тога чуо, али не знам тачно како пре тога и колико временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се то већ дешавало?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога се већ дешавало то па Ви долазите да видите?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја верујем да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел рекосте некоме да чујете то Репић? Јел сте осетили потребу да кажете неком да то ради Репић, убија људе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па да Вам кажем, мислим да је о томе брујао цео Зворник, а да је то малтене била јавна тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавна тајна?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ником нисте ништа рекли, због тога или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не и да сам рецимо некоме рекао он је то већ можда знао пре мене или можда и нисам никоме рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме је то требало рећи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам. Ви сте ме питали да ли сам некоме рекао, ја сам Вам одговорио да не знам да ли сам некоме рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да сте хтели да кажете некоме коме би то рекли, неком свом надређеном или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па вероватно командиру војне полиције или команданту бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тад био командир војне полиције?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја не знам тачно, ако се не варам мислим да је био Владан Матић, али нисам сигуран. Он је био отпочетка, а касније да ли је он био или је био Бранко Студен или је био Јосип Аћимовић, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су знали ти људи да се то догађа, тај Владан и тај Бранко?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верујем да су знали, али то је моје мишљење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Седели сте ту испред те кафане или у кафани. Да ли је кафана радила у то време?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па јесте радила је у ратно стање, некад је радила, некад није, углавном је радила, преко дана је радила, увече није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могло се ту попиту пиће или?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је имало од пића?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја све време док сам био тамо нарочито алкохол нисам користио, а осим сокова не знам шта је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, а да ли је неко, да ли сте видели да неко ту конзумира алкохолна нека пића ту? Било ко, није битно?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не могу да се сетим, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте одлазили на Економију да ли сте се ту некоме представљали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу Вас и ти људи знали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, ја сам кажем вам, једном само један једини пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро једном није битно. Кад одете једанпут и сад да ли сте се представљали, јел су Вас ти људи знали?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, мислим да су ови испред мене ишли Пуфта и Сава и да су они верујем замолили ове стражаре да отворе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви икада од било кога добијали неку наредбу или сте на други начин долазили до неких ствари које су одузете од затворених лица на подручју Зворника?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја лично никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неки од саслушаних сведока овде су нам потврдили да сте једном приликом те неке одузете ствари донели у штаб ТО. Да ли се можда сећате сада тога? Он не знам да ли сте Ви одузели или нисте, углавном Ви сте донели?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај РДБ рекао је да је ту био Јекић, да ли зна још некога, ови који су били у Зворнику из Ресора државне безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том састанку, јел?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да. Рекли сте да је био неки састанак Ресора државне безбедности на коме је присуствовао Брано Грујић, сведок «К», Марко Павловић, Ћеле, да се говорило да се прекине та пљачка итд. и да је ту био Воја Јекић. Да ли је био још неко испред РДБ-а, да ли знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па био је још један човек, али ја не знам како се зове.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате? А да ли је био Мићо Ступар на том састанку, потпуковник Ступар?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико се сећам тада није био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А колико је било, колико је бројала људи та специјална јединица полиције и шта је била по формацији на чијем челу се налазио Мићо Ступар, потпуковник, која је интервенисала тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Полиције, специјална јединица полиције на челу са, само ме интересује, колико их је било? Има везе у контексту збивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то говоримо о 01. августу, о хапшењу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не. Говоримо кад је било ово да је Кула град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је одведен?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад је освојила, Кулу град је освојила једна специјална јединица на челу са потпуковником Мићом Ступаром, а мене интересује из Београда колико је бројала људи та јединица? Кула град је значајан, било је задње упориште после Куле града, да не објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У садејству да је била и ЈНА и све?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У садејство први пут чујемо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, јединица колико је њихова бројала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која је то формација?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не знам. Ја сам малопре навео ко је био командант.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је он био помоћник команданта батаљона за ред и дисциплину. Е сад ме интересује да ли се та његова, да ли се његова надлежност за ред и дисциплину односи само на батаљон или на подручје које је запосео његов батаљон? На ТО, на грађане на то или сте само за припаднике ваших батаљона?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, само за припаднике батаљона.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Овај Жућо кад је пуштен где је отишао? Јел дошао у ту опет у Зворник после затвора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је отишао негде у неко село.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не јел се враћао у Зворник?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Враћао се, али не више као војник већ као цивилно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када као цивилно лице?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па кад је то прошло, не знам месец и нешто смо ми били у затвору, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То о Бијељини причате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А па не, то нам више није у оптужници, после 1. августа. Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је ишамарао неког полицајца који је тамо малтретирао затворенике, тужилац је питао како је он то видео, а мене интересује како је он видео, шта му је радио, тај кога сте Ви ишамарали шта је он радио том затворенику?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мислим да га је шутирао колико се сећам, онај затвореник је пао доле и да га је шутирао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не мора сведок да одговори на ово питање, али овде су неки сведоци рекли да је он скинуо неке затворенике да их је тукао по голим леђима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на игралишту их је. Не, не причали су да сте скидали голе на игралишту?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И поређали их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештане?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Али не затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не затворенике?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Него припаднике војске који су се опијали, шенлучили и плашили жене и децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци код нас кажу да сте скидали људе који неће да иду у војску, цивиле из села зато што су дезертери или већ шта. То кажу сведоци Срби то причају да је то било на игралишту у Челопеку.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја имам најмање један пример где је стампедо се десио у селу Челопек од које броји око седамсто домова, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав стампедо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Људски стампедо увече су пуцали, напили се на ивици села према тим муслиманским селима и онда је цело село малтене једна кућа за другом, жене трче, носе децу у рукама, била је ноћ и то сигуран сам може посведочити најмање не знам сто, двеста људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте питали за ову, детаљно је ушло то око ове двојице које је он скинуо, провео кроз Челопек. Међутим, он сад каже па бих ја замолио да каже ово о каквој је то недисциплини било речи ово скидање, који су људи, које националности су били, како се то одиграло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је Срби који шенлуче и пуцају, сви су били Срби.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А колико их је било?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па све укупно рецимо између пет и седам, сад не могу тачно да се сетим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај «Алхос» тамо да ли је тамо био затвор на самом почетку априла – 8-ог, 9-ог? Да ли је био неки затвор?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сећам се, можда.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте учествовали у акцији некој у Сапни с овим Ћелом?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесмо, али ја директно нисам зато што сам био повређен од удеса и нисам директно учествовао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате нешто о тој акцији?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Извините.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Сапни Ћела што је био? «Ч»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао Ћела.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ћела или Чела на исту особу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је један радикал из Чачка.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Акција се одиграла, да тако кажем, али ја нисам учествовао активно зато што сам био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате јел ту било погинулих код вас, код њих, не знате, у тој акцији?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Није колико се сећам, а мислим да није ни код њих, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово за Репића да ли је чуо да је он некога убио и колико је убио и тако - Репић тамо у Челопеку рекосте?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да вам кажем, разне приче су се касније и причале, између рецимо десет и петнаест људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел сте Ви некад присуствовали седници Привремене владе?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која су ту најближа села око тог Петковца како се зове где сте ви? Која су најближа околи Петковца?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па овако у круг Китомирце, Засеок, Шетићи, Клиса, Грбавци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте некад били у Клиси?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И како, шта је било, јел била нека предаја?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не. Био сам у Клиси кад већ није било Муслимана тамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је у једној цамији близу Петковаца био неки логор?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Било је смештено пар људи. Четворо смо ми, моје одељење претресањем једног села смо нашли те људе тамо, нити смо их малтретирали, довели смо их и предали команди.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Везано за овај догађај на Економији који је објашњавао чини ми се да је сведок рекао, а сада још да утврдимо да ли је то био једини пут када је био на Економији?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, један једини пут.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Значи, нисте ни пре ни после тога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ни после тога.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли можете да одредите временски кад је то било отприлике пошто нешто слабо баратате са временом, али да ли можете да се присетите кад је то било?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу тачно да се сетим.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро. Рекли сте за ову јединицу Пиварског да је отишла према Дрињачи?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па да, они су у други батаљон отишли.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Шта је било тамо, да ли су биле неке операције, да ли Вам је познато, нека дејства или нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па било је као на територији целе општине Зворник.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Колико је удаљена Дрињача од Зворника?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим 10-ак километара.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, да ли имате питања? Немате? Ви?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја се извињавам имам пар питања и пар примедби. Нишки, да ли се сећаш када је дошла група из Вуковара? Међу њима је дошла и твоја жена?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Била је једна група из Вуковара.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Датума овако из прилике баш?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, ја тачно не могу да се сетим. Рећићу ти, ја сам био у болници кад су они дошли у Нишу, јер кад су ме довели они су били смештени.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Зато те и питам, зато што си ти малопре рекао када си дошао око 20-ог априла да је Торо био априла, а ја сам дошао са твојом женом у тој групи. Значи, ја тада нисам био у Зворнику, а прво си навео малопре 20.04. да си дошао априла, а ја тада уопште, ја сам дошао кад је ослобођен Град Кула са твојом женом, са том групом сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да пробамо мало то.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Значи, не слаже се у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чакајте, прво питања, а онда ћемо да вас суочимо. Питајте га све што Вас занима, а онда ћемо, да не испадне овако с брда, с дола, пробајте прво питања.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Како се звао мајор шеф обезбеђења Глинице?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Зоран.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Зоран? Јел био он с тобом на слави код покојног Бошка уочи његове погибије? Јел си био ти на слави?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сећам се.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Е били смо заједно.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда, не тврдим да није.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Била је и твоја жена и моја жена, увече смо били, ујутру је он погинуо. Значи, он се зове Зоран, а мени се представио као Милан. Добро. Да ли сте испитивани скоро и од кога, кући да Вас је неко

испитивао или Хашки Трибунал или неко од инспектора или од оперативаца нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мене не. Ово ми је први пут.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Први пут? Осећам, делујеш ми као уплашено. Да ли си уцењен или нешто? Ја имам осећај, не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је уцењен?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не знам шта је, не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека каже, суд га први пут данас позива и види.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли си чуо да је неко из Дома Челопек покушао бекство тих затвореника тамо, да ли имаш какву информацију? Да ли се сећаш?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам тачно, не сећам се.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И последње моје питање, да ли си ти чуо да је Торо неког у затвору или у Зворнику тамо уопште био убио или малтретирао или нешто слично? То је моје питање, а имам примедбу на твој исказ и остајем при ранијем исказу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само мало, извините, ја сам разумео одговор сведока али није било у микрофон, неће ући у транскрипт.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је, али је требао гласно да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите одговор.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли си ти чуо да сам ја неког убио, малтретирао или нешто слично у Зворнику?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је моје последње питање, а примедбу имам – не слажем се с овим да сам ја, да ти је Мишо то рекао на мене, да се жалио на мене, он се мени жалио на Пуфту. Имам примедбу да ја знам да сам теби рекао и Пиварском, сећам се да сам вам пар пута рекао да Пуфта прави проблеме, сад да ли се ти не сећаш или не знам – ту имам примедбу. Имам примедбу на тај што је пуцао у Дому.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Извини, само да ти одговорим, ја знам да сам теби рекао «Торо требате да изађете».

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Никад ти мени то ниси рекао, ја могу да се закунем у децу, никад ја то од тебе нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, станите, ово опет ни на шта не личи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ суочењем између окр. Славковић Драгана и сведока Митровић Светислава на околности разлика у њиховим исказима па један другом окренути лицем у лице изјавише:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте чули шта је сведок изјавио?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви господине Митровићу сте чули кроз моје предочавање шта каже оптужени. Прво Ви сада нам реците везано за ово што каже сведок да није ишао уопште са Вама код команданта Марка, нити је икакав задатак добијао од њега заједно са Пиварским?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ишао је пар пута са мном, ја сам чувао лично каменичку пушку, пумпарицу док је он улазио код Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сачекати док ја Вам предочим на које околности? Значи, чули сте он каже нити је ишао, не сећа се уопште. Ви сте рекли да је он свакодневно ишао заједно са Вама?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не баш свакодневно, ишао је пар пута кад сам ја ишао пар пута са њим, јер ја нисам стално ишао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте само молим вас углас због транскрипта. Ја само говорим оно што сте Ви рекли, сем ако сад мењате одбрану то је друго. Рекли сте да сте заједно с њим и Пиварским свакодневно ишли код мајора да приме задатке. Он каже није. Рекли сте да сте ишли код Марка, да сте пар пута тамо виђали и Жућу, да су они ишли на разговор. Исто тако рекли сте у Дом у Челопек, да је ушао и он са тих 15-ак.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То не могу да тврдим, нисам сигуран, знам да је Пиварски био са мном, за Нишког не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја предочавам оно што сте Ви рекли, а не ја.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Знам, а можда је ушло тако, можда је прошао велики распон година, али кажем да је за Нишког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није ушло оно што Ви нисте рекли, зато што је ово транскрипт, значи овде суд ништа не диктира.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, ја се извињавам. Кажем, за Нишког нисам сигуран, али Пиварски је сто посто био, јер мене је, кад смо дошли у Зворник примио нас је Брано Грујић и одређени смо под Пиварским и Нишким. Они су првих дана нама командовали, ја сам добио задужење да обучавам на игралишту гађање, пуцање и обуку, тако то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могу ја да завршим?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Рекли сте такође да Вас је он позвао да се запослите?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, то је тачно било. Ја сам отишао 15-ог, 16-ог маја, око 28-ог ми је био рођендан и после дан-два ја сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта он каже да то ништа није тачно. Шта имате на то да кажете Ви прво?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја остајем при својој изјави, мислим да си ме ти звао или Мишо Јовић да се вратим, да се запослим. Зашто бих се ја враћао у Зворник, немам ни разлога ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Ви господине Митровићу кажете њему у лице сада везано за команданта Марка? Јел ме пратите? Не? Ово за команданта Марка да сте ишли да примате задатке итд., ово за циглану? Њему у лице, не мени. Шта кажете на то зашто он то тако говори?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То није тачно, ти кажеш свакодневно.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не свакодневно, него пар пута сам ишао са тобом.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У почетку.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сећаш се да смо имали на Црни врх оног Муслимана кад претресамо и пустимо, јел се сећаш?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не сећам се.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И кад смо били у Крижевићи?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не сећам се ни тога, није битно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто оптужени Славковић каже да сте Ви ишли код тог Марка ако то није тако? Имате ли неки разлог?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам ја рекао у почетку да сам био једно двапут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала да ли сте примали задатке, Ви кажете одговорно тврдим да то ништа није тачно, све ово што сам сад предочила? Има ли нешто тачно од тога.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево овако ако ми дозволите? Од Марка Павловића сам примио два задатка да одемо до Црног врха јер су упадали Муслимани, пресецали су пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Одмах по доласку из Београда, значи пред пада Куле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тад био Марко?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам верујте ми. Вероватно командант одбране територијалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте тад примили задатак, физички где?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У овоме, вероватно у центру града, не знам, не сећам се више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Јел био тад и оптужени Славковић с Вама?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У акцији да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да примите задатак од Марка?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам ја никад. Код Марка сам само ушао кад је капетан неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила у канцеларији него заједно да дођете као што сте објаснили, заједно дођете па они уђу а Ви останете?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, ја дођем с њим испред, да ли он иде код Марка или код неког другог тамо, ја не знам, али он каже, сад ја не знам то да ли је он био код Марка тачно или код неког другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли Нишки и Пиварски су свакодневно ишли код мајора Павловића на разговор да приме задатке?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сад кажете не знам да ли код Марка?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па дођем и ја испред са њима, да ли они уђу код њега, они уђу тамо, сад да ли је то Маркова канцеларија или не знам, ја сам само једном код њега ушао код Марка у канцеларију у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који други задатак сте господине Митровићу примили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Село Крижевићи то је такође пут који води према овом Парлову и према Китановцима да покушамо да видимо да ли су постављене барикаде или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је било, значи мислим да два дана узастопце, један дан ово, сутрадан ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после – мај, јуни?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за који период Ви причате да сте ишли то са Нишким и Пиварским?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У почетку, у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Да ли до 15. маја, тако. До 15-ог, 19-ог маја кад смо се ми повучели.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је било пре тога, пре него што је Кула пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро а оно што причате.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Кула је пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте полако.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Кула је пала 28. априла, 26, 28. а ја тад нисам био уопште у Зворнику, господине. Ја сам дошо пред 1. мај сам дошао.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро ал` ти говорим да ова два задатка што смо одрадели, одрађени су пре Куле.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам ја био ту уопште, ја ти зато кажем не знам, јер ја сам дошаопитај твоју жену ја сам дошао са твојом женом у групи.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Знам ја сам то и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да се сада за период када сте запослени на Циглани.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте тада добијали исто задатке повремено од Нишког и од Пиварског?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам од Нишког, од Пиварског нисам, Нишки је пар пута навраћао онако у пролазу, али Нишки није, није Нишки. Мислим да и не стоји тамо у записнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па стоји.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће да сам погрешо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте погрешили?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па кад сам давао изјаву, могуће да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте док сте били на Циглани да сте пар пута одрађивали задатке и онда су Вам они надређени, а иначе Вам је надређен Миша Јовић?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Миша Јовић ми је био надређени, а јесте Пиварски пар пута долазио, долазио је и овај Пуфтин безбедњак нећу да му кажем име, исто ме водио на дан, два на неке специјалне задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекли сте у јуну месецу су долазили Нишки и Пиварски када је било хитних случајева и онда сам то одрађивао.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда сам рекао Нишки, али не могу да се сетим, можда је био и Нишки, нисам сигуран за Нишког, а Пиварски је долазио сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да кад дође Пиварски или Нишки и наредe нешто Ви би то извршавали?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел јесте или није?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја кажем да јесте, да је било, али не сећам се да ли је Нишки долазио.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих само нешто, извињавам се, мало се то извлачи из контекста, извлачи се из контекста, он јасно говори да у време када постаје шеф обезбеђења у Циглани, он више нема, није војник значи није под ничијом војном командом, али пошто је то зона ратних дејстава када је потребно неке акције долази, као што је објаснио ово што сте прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вам предочавам изјаву.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи то не значи непосредна подређеност, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он човек, сведок каже да уопште никакви, ништа није њему.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, добро, него у овом контексту да није био подређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја из исказа предочавам, ја ништа не измишљам, ја имам транскрипт овде. Јесте ли у јуну месецу тад кад сте виђали њега на Циглани, опт. Славковића, њега ангажовали за неке акције Ви?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, ни за какве акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ни за какве, ни цивилне ни не знам војне, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте виђали Пиварског у јуну месецу док та Циглана тамо функционише с тим заробљеницима?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: На Циглани га нисам виђао, можда смо се овако виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Циглани него иначе јесте виђали Пиварског?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па повремено верујем да смо се видели или кад он дође у Зворник или кад ја дођем да се истуширам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме тада припада Пиварски?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим Другом батаљону, Драган Готовац је био команданат ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате нешто о постојању тог Другог батаљона?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта по Вама Пиварски коме припада у јуну Пиварски кад дође?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да и Нишки и Пиварски припадају Територијалној одбрани, сад коме они, они најбоље знају коме припадају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па они не знају, то овај и не може да зна човек кад није жив а овај не зна. Шта Ви знате, ја Вас сад питам?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим, моје је мишљење, можда ја грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро кад сте ишли у те акције у јуну ко је надређен Вама?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пиварски дође, поведе нас идемо тамо, тамо где изађе пуцњава, вратимо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то тамо?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нећу да причам о томе, не желим да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то неке борбе, акције?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па нормално да су борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко учествује у тим борбама?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Учествујемо ми и Муслимани са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, а који Ви, Ви и Пиварски и ко још?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пиварскива јединица, наша јединица против Бошњака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још нека војска осим Пиварског и Ваше те јединице?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па има и Територијална одбрана, има још доста војске српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел имате још нешто да кажете сведоку што можда није тачно или неку примедбу или нешто док је овде још да после не мењамо опет, да не испадне да опет нешто нисмо.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па већ сам рекао, то кажем да то за Миша да није тачно, да није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се жалио на Вас јел?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он нешто учествовао у Вашем запошљавању код Мише?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да јесте или он или Миша, неко ме од њих двојице звао, не би се ја ни враћао у Зворник уопште. Каже дођи имаш слободно место да будеш шеф обезбеђења и ја сам дошао и месец дана био и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел имате још нешто да кажете?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа, то и онда кажем оно да поновим поново да оно кад је он рекао да је затекао мене, мене није могао да затекне у Зворнику јер тада уопште нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Значи да се не слаже датуми јер постојала је прва група који су дошли Саво, Пуфта и Зокс, а у другој групи смо дошли ја и Саша са његовом супругом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чули смо то. А јел била нека војна полиција на Циглани што прича сведок, та ситуација?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није била војна полиција, били су стражари они од Циглане које сам ја некима набацио униформу неку шарену, неко они

су били већином у војној униформи СМБ. Некима сам ја набавио маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу имали беле опасаче кад он каже војни полицајци?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не знам ако су сами негде набавили, ја им нисам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се Ви сећате такве ситуације, обзиром да сте били шеф обезбеђења?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја се не сећам те ситуације када је Нишки дошао, али сам био обавештен касније каже долазио је Нишки неко је неког малтретирао од тих избеглица јер сваки дан су се појављивале избеглице. Пар пута су дошли једна већа група, ја сам исто ту спречио да им можда и нисам ни требао, да их нисам спречио можда данас не ни био овде. Боље да тако размишљам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово што каже сведок да га ништа нисте обавештавали за ово у Дому?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда је он заборавио, ја знам да сам му пар пута рекао и њему и Пиварском, Пуфта прави проблеме и није ово тачно могу да кажем, да тврдим поново оно што је он мало пре рекао то 100% није тачно. Пуфта када је то што је направио, направио више, ја сам га истерао и више никад није дошао у Зворник. А он каже да га је видео после, то није тачно, сигуран сам у шта, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте му рекли да је то Пуфта урадио? Јесте ли му рекли да је Пуфта то урадио, сведоку?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам за њега, можда је он то чуо од неког другог а не верујем да сам му рекао, можда га нисам ни видео ја у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте му рекли, шта сте се то жалили? Јесте му се жалили на ово у дому?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу сад да се сетим, прошло је много времена, Пуфта је стално правио проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли пред нама на претресу сте рекли.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јесам рекао, али кажем исто и сада исто и онда и сад кажем, не могу, Пуфта је много правио проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, рекли сте код нас на претресу, сад му то поновите.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па да, рекао сам и њему и кажем и Пиварском пар пута сам се жалио, сад не могу тачно да кажем е рекао сам ти можда сам једном, два, али знам да сам њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам рекао за понашање Пуфте у Дому културе оптужени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Одговорно тврдим, ја знам да сам ја Тори рекао да покуша да директор Миша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не причамо о Миши.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Дому културе Челопек, каже оптужени да је рекао и Вама и Пиварском да тамо Пуфта прави чуда и тако даље?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мени није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте онда вероватно Ви даље требали неке то да саопштавате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мени то није, можда је неком другом.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Верујте да су то и мени стражари рекли, ти стражари, Миша, како се зову, није битно они што су долазили овде. Рекли су ми пар пута Пуфта прави, али ја нисам био с Пуфтом ни једном унутра када је он то правио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и онда Ви кажете то.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јер су мислили да ја имам неки ауторитет над Пуфтом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда Ви то пренесете кажете?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја кажем, ја немам ништа са Пуфтом он није нити, разумете нити сам му ја командир, нити је у некој, можда смо у истом саставу код Пиварског, али пренећу, ја сам пренео Пиварском. Да ли сам, мислим да сам и Нишком рекао, ја мислим да јесам, сад ако он каже да није.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, ја одговорно тврдим да.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја стојим иза мојег исказа.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам негде на улици сазнао да ми ништа то ниси рекао за Репића, а за Пуфту ја то сад први пут чујем да је и тамо ако је то истина, јер ако се то провлачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта каже Пиварски за Репића када чује и за Пуфту?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте били неки?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја Вам се кунем да сад први пут чујем да је Пуфта тамо улазио, стварно нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро за Репића шта каже Пиварски када то чује?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не знам, ја са њим о томе никада нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не знам зашто бих ја са њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви неки тамо као саборци, шта сте?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, али ја сам саборац у Петковцима, а он је у Дрињачи, виђамо се не знам једном недељно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад не причате да се људи убијају и малтретирају у неком дому, а знате, не причате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам мало пре рекао да је то била јавна тајна да је то знао цео Зворник да су то сви знали, то су знали и људи ту, ту има куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и пошто су сви знали шта се предузимало да се то спречи, да ли је Вама познато?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па мислим да нико ништа ту није предузо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Због чега ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате Ви нешто.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Чак и Жућо је, само да кажем ја, пар пут отерао га из Зворника. Жућо је рођени брат Репића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Репића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар пута?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па да, он га отера, он се врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је сад то пар пута, сад то не је нешто ново, колико је то пар пута? После каквих догађаја па пар пута га је терао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па вероватно је било после ових, рецимо сад ћу да, ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нешто на почетку, јел?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Једном на почетку да, али ја не знам разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то урадио на почетку па га је Жућа отерао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам зато што нисам био ту, знам да су рекли кад сам се упознао са Жућом, има он и брата Репића али није ту и после од неког сам чуо, ма отерао га, зашто га отерао ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пар пута?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, то је први пут и други пут га је отерао ја мислим да је баш због ових злочина које је правио у овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коме?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућа га отерао?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел му Жућа био командант?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ја имам утисак дањему нико није могао да командује. Такав утисак стичем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вама ово познато што прича сведок? То се ништа то ваше климање главом не види.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Репићу нико није могао да командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ко је могао Репићу да командује, само је могао неко да га убије, нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не за ово да је, за ово што прича сада сведок да га је истеривао више пута и то?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Удаљавао, да га је удаљавао пар пута, Жућа да га је?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам, за то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то не знате?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Пуфту?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За Пуфту ја с њим нисам говорио, ја Вам упорно тврдим, јуче Вам је господин Чела рекао да се ја и он нисмо трпели од

почетка кад сам дошао, што се наводи да сам ја улазио, никад с њим нисам ушао у Дом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате да се браните од нечег што нисте рекли, нисте то никад ни рекли, нема потребе да понављате, ми Вас питамо?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не знам, ја неке ствари могу да Вам кажем да сам први пут чуо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је за Пуфту био надлежан, да ли је њега неко протеривао исто као што је и овог Репића?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За Пуфту је био надлежан по мени Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па јел знао Пиварски шта ради тај Пуфта, Ви сте с њим блиски, кажете идете сваки дан?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па верујте, мислим, лично мишљење да је нешто знао да нешто није знао, јер није нико, није могло у то време час ајмо, час овде, час онде, то су пуцњаве, нон-стоп су биле неке акције пуцњаве и не знам, стварно не знам, он је био добар борац Пуфта, сад кад ухвати флашу, Боже мој, после тога, ко Репић исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, Ви сте били блиски са Пиварским, јел тако и у истој сте јединици?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па нисмо толико блиски али он је знао да сам ја један од бољих снајпериста и водио ме, имао поверења у мене, нити сам пио алкохол, нити сам пушио тако да је имао велико поверење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли причали с њим о Пуфти обзиром да се не слажете с Пуфтом а знате шта ради Пуфта, јер Вам се стражари жале?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па нисмо имали кад, ја сам имао рецимо тада девојку, садашњу жену, он је имао, ми смо увече били са девојкама, имао је и Пиварски исто тадашњу жену, али момци су се дружили сад где су, шта су радили не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте му се никад пожалили на тог Пуфту?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па можда, ја мислим да јесам у пар пута реко Пуфта ово Пуфта оно, испада ако ја не говорим с њим да га ја нешто разумете и онда то не иде од, реко сам му једном, два пут, три пут можда и више му никад нисам хтео ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте му рекли за Пуфту?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па шта сам му рекао, кад се напије не зна шта ради, човек је скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то кад се напије то није ратни злочин, за друго Вас питам дал сте му рекли, то кад се?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја оно што сам му реко, реко сам да Пуфта прави рекли су и стражари, ја нисам знао шта је он радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То што је, рекли су ми стражари да је правио неких проблема сад не знам ни ја шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Пиварски?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа само клима главом, овако, ништа ми не каже ни оћу, ни нећу, предузећу, ништа, не знам шта је он у себи стварао слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога Пуфта остаје ту?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Он самном није, он увек је био са његовим кумом Савом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у граду, у граду у Зворнику?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, задњи пут он, ми смо отишли сви заједно 20., мислим маја, 19. 20. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не о јуну говоримо, о јуну?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У јуну ја не знам ни где је ни шта је, нити га виђам, он час дође час не дође, не виђам, оно кад је направио задњи пут, не знам тачно по мојој некој процени од 10-ог, до 15-ог, јуна то када је тог у Циглани и више никад није дошо, нити у Зворник уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ма уопште није дошо више, ја сам био до 01. јула, тад сам отишо на море и више нисам се ни ја враћао у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дана пре тога се десило то убиство?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па негде око 15. јуна, 15.-20., између, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није касније?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да није, по мојој процени, можда грешим, али верујте да је било у то доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он после хапшен дал знате за то Пуфта?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пуфта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па није хапшен, није ни био у Зворнику, није хапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у оптужници каже 26. или 27. јуна?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па добро могуће, али ја мислим да је било пре, да је било око 15.-20. тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате још нешто, неку примедбу на исказ сведока, оно што је негирао Вашу одбрану или не?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја остајем при својим изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све при својим остајете?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Све при својим изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви имате нешто?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Остајем при својим изјавама, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што онда оптужени прича нешто што није тачно, ако Ви остајете при својим изјавама, јел сте нешто у свађи, мало пре рекосте нисте, јел?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И мене то чуди да је тако нешто изјавио што знам да нисмо у свађи, и делује ми да ли је уплашен, да ли је уцењен, не знам, ја сам то већ рекао једном.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нисам уцењен ни од кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мало ми је непријатно што сам први пут у животу у овакву ситуацију а Торо ја сам ти реко, ти можда си заборавио или ниси, можда ти одговара или не одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не чујем.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Извињавам се. Пуфта није био под твоју команду, Миша ми је овим речима рекао, молим те Нишки не може да ради Циглана.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Миша се плашио Пуфте ја то знам и мени је рекао и ја му кажем Мишо ја га нисам довео, тек после сам чуо, овде лично од Мише, да га је Миша довео, ја кажем не знам откуда овде Пуфта, кад је долазио пар пута на Циглани, после чујем да их је Миша запослио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миша каже да се плашио од Вас, да, да, каже Ви сте довели те људе, рекли сте то, то?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да, и овде изјавио Миша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Каже он је, Нишки је ту био главни, он је довео људе и рекао је да ће то тако да буде, шта Ви на то кажете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нити да, он се можда од мене плашио али није имао никаквог разлога, а никакве људе нигде нисам довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нити заробљенике, нити Краљевчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ове две цуре са реноом 4, нисте ишли на Економију да возите на Циглану овог једног сведока?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не разумем извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дошли са неке две девојке и са реноом по неког човека да сте пребацили?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, то Вам одговорно тврдим, то се кунем да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још нешто?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел Ви знате неког Максимовић Милета, војно лице?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Миле Максимовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда по надимку али то ми, тако ми није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате село Липље где је?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Липље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли били тамо?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Био сам једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месецу?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па сад ћу да, само тренутак молим Вас да се сетим, али то је касније било кад смо били, то је већ био, било је лоше време, снег, значи не знам новембар, децембар, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у мају?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Никад. То је први пут, знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за команданта одреда ТО Зворника Душана Јокића?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: За Душана Јокића сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам он некад био неки надређени?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Миле Максимовић каже да је он био командир чете која је била у Липље упућена 06.маја, и да му је командант целог одреда ТО био Душан Јокић?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда је то Милету Максимовићу био, мени не. Мислим да је он био задужен за мине, за минирање, или тако, нисам баш ни упознат са чим је био задужен Душан Јокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он не помиње у мају још увек ту Зворничку бригаду, каже да је то била ТО, не помиње те команданте које Ви помињете у мају месецу, зато Вас питам?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам Вам рекао да се бригада по мом сећању од прилике формирала почетком маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком маја, по Вашем сећању?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мало пре сам то изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате још нешто можда што сте се сетили да кажете?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Засад ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали трошкове за долазак у суд, колике?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте, чиме сте дошли?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Довезо ме пријатељ путничким аутом, поделили смо трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то кошта?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам рецимо 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000,00 динара?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тражите и за исхрану данас?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само 1.000,00 динара?

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд и повратак у износу од 1.000,00 динара, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.000,00 динара на име трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, добићете новац.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се прекида и наставиће се:

31.05.2007.године, са почетком у 09,30 часова

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА